

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 1

Vydána dne 30. ledna 1989

Cena Kčs 2,60

OBSAH:

1. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o zvýšení zvláštního příspěvku horníkům
 2. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o úplatách ve vodním hospodářství (úplné znění, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených nařízením vlády Československé socialistické republiky č. 91/1988 Sb.)
 3. Nařízení vlády České socialistické republiky, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení č. 12/1968 Sb., o úpravě odměn a náhrad a některých dalších poměrů poslanců národních výborů a členů komisí a aktivů národních výborů, ve znění nařízení vlády České socialistické republiky č. 127/1971 Sb.
 4. Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Východoslovenského krajského národného výboru vo volebnom obvode č. 47 Strážske
 5. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o Systému posuzování jakosti a certifikace vzájemně do-
dávaných výrobků
 6. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských
 7. Vyhláška ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky o některých místních poplatcích vybíraných v Krkonošském národním parku
 8. Vyhláška Českého geologického úřadu o registraci geologických prací, o odevzdávání a zpřístupňování jejich výsledků, o zjišťování starých důlních děl a vedení jejich registru
 9. Vyhláška Slovenského geologického úřadu o registrácii geologických prác, o odovzdávaní a sprístupňo-
vaní ich výsledkov, o zisťovaní starých banských diel a vedení ich registra
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
-

1

N A Ř Í Z E N Í V L Á D Y

Československé socialistické republiky

ze dne 26. ledna 1989

o zvýšení zvláštního příspěvku horníkům

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 5 odst. 4 zákona č. 98/1987 Sb., o zvláštním příspěvku horníkům:

§ 1

Výše zvláštního příspěvku horníkům činí

- a) 1500 Kčs měsíčně, koná-li pracující méně řízkovou práci v podzemí hlubinných dolů,
- b) 1900 Kčs měsíčně v ostatních případech.

§ 2

Zvláštní příspěvky horníkům přiznané předem účinnosti tohoto nařízení se zvyšují na částky uvedené v § 1 bez žádosti od splátky splatné v lednu 1989.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Adamec v. r.

2

PŘEDSEDA VLÁDY ČESKOSLOVENSKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY

vyhlašuje

úplné znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 35/1979 Sb., o úplatách ve vodním hospodářství, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených nařízením vlády Československé socialistické republiky č. 91/1988 Sb.

N A Ř Í Z E N Í V L Á D Y

Československé socialistické republiky

o úplatách ve vodním hospodářství

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 43 odst. 1 a 2, § 44 a 45 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon):

Č Á S T P R V N Í

Úplaty za odběry vody z vodních toků

§ 1

Organizace, které odebírají vodu z vodních toků v množství přesahujícím 15 000 m³ ročně ne-

bo 1250 m³ měsíčně, platí správci vodního toku, popřípadě správci toho jeho úseku, v němž k odběru vody dochází, úplaty ve výši stanovené cenovými předpisy.¹⁾

§ 2

(1) Povinnost platit úplaty se nevztahuje na odběry vody z vodních toků uvedené v § 43 odst. 2 vodního zákona a na odběry

¹⁾ Ceník velkoobchodních cen odbor 795 1 — Povrchová voda evid. č. VC-17-1, schválen výměrem Federálního cenového úřadu č. 1011/S/FCÚ-07-KPC/2/75 z 20. 1. 1975 (Cenový věstník, částka 18/1975).

- a) vody pro napouštění rybníků, slepých ramen vodních toků a jiných nádrží tvořících chráněný biotop rostlin a živočichů,
- b) okalových vod pro lesní výrobu,
- c) vody pro potřeby ozbrojených sil Československé socialistické republiky a ozbrojených spojeneckých sil na území vojenských újezdů.²⁾

[2] Okalovými vodami pro zemědělskou a lesní výrobu jsou vody odebírané z vodního toku za zvýšených průtoků (vodních stavů) pro závlahy zaplavováním. Vodohospodářský orgán stanoví pro úseky vodních toků spodní hranici zvýšeného průtoku (vodního stavu) umožňujícího odběr okalových vod, vztáženou k vodočtu nebo k jiné výškové značce podle místních podmínek.

ČÁST DRUHÁ

Úplaty za odběry podzemní vody

§ 3

Za odběry podzemní vody³⁾ (dále jen „odběry“) jsou organizace, jejichž odběry přesahují množství 15 000 m³ ročně nebo 1250 m³ měsíčně (dále jen „odebírající organizace“), povinny platit úplaty místně příslušnému správci vodních toků vodohospodářsky významných⁴⁾ (dále jen „správce toků“).

§ 4

Povinnost platit úplaty se nevztahuje na odběry:

- a) pro veřejné vodovody,
- b) pro zásobování sídlišť nebo veřejných vodovodů ze zařízení odebírajících organizací, jsou-li tyto odběry zvlášť měřeny,
- c) pro účely, pro něž je používání pitné vody stanoveno zvláštními předpisy,⁵⁾ jsou-li tyto odběry zvlášť měřeny; při odběrech používaných k více účelům, které nelze samostatně měřit, se změří celkové množství odebrané vody a množství vody, na které se povinnost platit úplaty nevztahuje, se určí podle ročních směrných čísel spotřeby vody,⁶⁾
- d) pro potřeby ozbrojených sil Československé

- socialistické republiky a ozbrojených spojeneckých sil na území vojenských újezdů,
- e) při jímání podzemních vod, které nejsou použity k provozním účelům organizace,
- f) z umělých infiltrací povrchové vody, pokud vlastní odběr povrchové vody podléhá úplatě,
- g) geotermálních podzemních vod pro jejich energetické využití,
- h) v případech, v nichž není z vodohospodářského hlediska podle určení ústředního vodohospodářského orgánu republiky účelné užití podzemní vody jako pitné; jednotlivé případy určí tento orgán na základě prokázané potřeby a na časově omezenou dobu.

§ 5

Úplata činí Kčs 2,— za 1 m³ odebrané podzemní vody.

§ 6

Nemá-li odebírající organizace povinnost měřit odběry vodoměry,⁷⁾ je povinna o odběrech vést evidenci a mít k dispozici dokumentaci o jejich výši a časovém rozložení. Neprokáže-li odebírající organizace touto dokumentací množství odběru, stanoví se úplata na základě množství odběru uvedeného v povolení vodohospodářského orgánu k tomuto odběru.

§ 7

[1] Odebírající organizace je povinna oznámit správci toků každoročně do 31. října celkové množství odběrů pro příští rok s uvedením jednotlivých odběrů (dále jen „oznámení“). V oznámení uvede též odběry, na něž se nevztahuje povinnost platit úplaty podle § 4.

[2] Dojde-li k povolení odběru až po uplynutí termínu pro oznámení, je odebírající organizace povinna předložit oznámení do dvou měsíců ode dne, kdy došlo k prvnímu odběru.

[3] Správce toků vypočte zálohu na úplatu pro následující rok a oznámí její výši odebírající organizaci do 30. listopadu. Záloha na úplatu je splatná do 30. září běžného roku.

²⁾ Zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

³⁾ § 2 vodního zákona.

⁴⁾ Správci vodních toků vodohospodářsky významných jsou státní vodohospodářské organizace Povodí Labe, Povodí Vltavy, Povodí Ohře, Povodí Moravy, Povodí Odry, Povodí Dunaje, Povodí Váhu, Povodí Hrenu a Povodí Bodrogu a Hornádu.

⁵⁾ § 7 a 8 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 45/1966 Sb., o vylváření a ochraně zdravých životních podmínek.

⁶⁾ Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR č. 144/1978 Sb., o veřejných vodovodech a veřejných kanalizacích. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství SSR č. 154/1978 Sb., o veřejných vodovodech a veřejných kanalizacích.

⁷⁾ Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR č. 63/1975 Sb., o povinnostech organizací podávat zprávy o zjištění podzemních vod a oznamovat údaje o jejich odběrech. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství SSR č. 170/1975 Sb., o povinnostech organizací podávat zprávy o zjištění podzemních vod a oznamovat údaje o jejich odběru.

(4) Odebírající organizace je povinna oznámit správci toků do 15. února údaje o skutečném množství odběrů za předchozí rok.⁷⁾

(5) Správce toků vypočte roční úplatu podle skutečného množství odběrů a vyúčtuje nedoplatky nebo přeplatky za předchozí rok do 31. března. Nedoplatky a přeplatky jsou splatné do 15 dnů ode dne doručení vyúčtování.

(6) Neprovede-li odebírající organizace úhradu plateb podle odstavců 3 a 5, je povinna za každý den prodlení zaplatit poplatek z prodlení ve výši 1 promile z částky včas nezaplacené. Totéž platí pro vrácení přeplatku správcem toků.

Č Á S T T Ř E T Í

Úplaty za vypouštění odpadních vod do vod povrchových

§ 8

(1) Organizace, které vypouštějí do povrchových vod odpadní vody (dále jen „vypouštějící organizace“) obsahující znečištění v ukazatelích uvedených v části A přílohy, jsou povinny za vypouštění těchto vod platit správcům toků úplaty podle množství znečišťujících látek v odpadních vodách a podle míry způsobeného zhoršení jakosti vody ve vodním toku.

(2) Povinnost platit úplaty není dotčena tím, že vypouštějící organizací bylo podle § 8 odst. 1 písm. c) a § 23 odst. 3 vodního zákona povoleno vypouštění odpadních vod do vod povrchových.

(3) Placení úplat nezavazuje vypouštějící organizaci odpovědnosti za způsobené škody podle obecně závazných právních předpisů.

§ 9

(1) Úplatu za vypouštění odpadních vod do povrchových vod tvoří základní úplata a přírážka k základní úplatě (dále jen „přírážka“).

(2) Úplata se neplatí za vypouštění odpadních vod.

- a) v nichž množství znečišťujících látek nepřesahuje u biochemické spotřeby kyslíku (dále jen „BSKs“) 3 t/rok, u nerozpuštěných látek 10 t/rok,
- b) v nichž množství znečišťujících nerozpuštěných látek v tunách za rok je menší než desetinásobek zpoplatněného množství BSKs v tunách za rok; placení úplaty za množství BSKs nad množství uvedené v písmenu a) tím není dotčeno,

c) jejichž koncentrace znečištění a množství znečišťujících látek nepřesahuje

	koncentrace znečištění	množství znečišťujících látek
u ropných látek	5 mg/l	a 1 t/rok,
u zjevné acidity nebo alkality	0,5 mmol/l	a 500 kmol/rok,
u rozpuštěných anorganických solí	1000 mg/l	a 20 t/rok,

d) vznikajících při využití zdrojů geotermálních vod v zemědělské rostlinné výrobě,

e) v nichž je znečištění stejné nebo menší než znečištění povrchových vod, do nichž se odpadní vody vypouštějí.

(3) Přírážku neplatí

- a) rozpočtové organizace,
- b) organizace, které provozují čistírnu odpadních vod a nepřekračují hodnoty ukazatelů přípustného stupně znečištění vod⁸⁾ stanovené vodohospodářským orgánem,
- c) organizace vypouštějící odpadní vody do jiných povrchových vod než vodních toků.

(4) V případech, kdy odběr i vypouštění se týká stejného vodního toku, správce toků na žádost vypouštějící organizace přihlédne k jakosti odebrané povrchové vody při výpočtu základní úplaty v ukazatelích znečištění rozpuštěné anorganické soli a při výpočtu přírážky ve všech ukazatelích znečištění.

(5) V případech, kdy vypouštějící organizace platí základní úplatu současně za znečištění v ukazatelích BSKs a ropné látky, správce toků na její žádost odečte od celkového množství BSKs podíl BSKs připadající na ropné látky.

§ 10

(1) Základní úplata se vypočte podle nákladů na konkrétní nebo obecně použitelný způsob čištění odpadních vod, na jejichž vypouštění se povinnost platit úplaty vztahuje. Podle nákladů na konkrétní způsob čištění se vypočte základní úplata pro příští kalendářní rok, dodala-li vypouštějící organizace ve lhůtě uvedené v § 12 odst. 1 správci toků přípravnou nebo projektovou dokumentaci⁹⁾ zařízení k odstraňování znečištění odpadních vod, které se vypouštějí do povrchových vod; tento způsob výpočtu se použije přednostně. Jinak se základní úplata vypočte pro uvedené období podle nákladů na obecně použitelný způsob čištění.

(2) Dokumentací uvedenou v odstavci 1 lze k výpočtu základní úplaty použít, pokud obsahuje potřebné údaje, zabezpečuje zneškodňování vy-

⁷⁾ Nařízení vlády ČSR č. 25/1975 Sb., kterým se stanoví ukazatele přípustného stupně znečištění vod. Nařízení vlády SSR č. 30/1975 Sb., kterým se stanoví ukazatele přípustného stupně znečištění vod.

⁹⁾ Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 5/1987 Sb., o dokumentaci staveb.

pouštěných látek v odpadních vodách způsobem odpovídajícím současnému stavu technického pokroku¹⁰⁾ a není starší 2 let, ledaže podle ní výstavba čistícího zařízení byla již zahájena; dokumentace zařízení k odstraňování znečištění odpadních vod ropnými látkami se však použije jen tehdy, lze-li podle ní zabezpečit snížení koncentrace znečištění odpadních vod pod hodnotu 5 mg/l.

(3) Způsob výpočtu základní úplaty je stanoven v části B přílohy.

(4) Vypouštějí-li se odpadní vody obsahující BSKs nebo nerozpuštěné látky více výtoky, množství znečištění se pro výpočet sazby a základní úplaty počítají. Samostatně se posuzují jen tehdy, nejsou-li dány technické možnosti pro spojení výtoků, nebo ústí-li výtoky do různých povrchových vod.

(5) Vypouští-li vypouštějící organizace odpadní vody do zařízení na vodním toku, které je podle rozhodnutí vodohospodářského orgánu určeno k čištění (dočištění) těchto odpadních vod, vypočte se základní úplata podle množství znečištění, které se vypouští až z tohoto zařízení.

(6) Má-li vypouštějící organizace zařízení k akumulaci a řízenému vypouštění odpadních vod, stanoví se základní úplata podle vypouštěného množství ročního znečištění, sníženého o množství znečištění, obsaženého v akumulacím zařízení. Toto snížení však nesmí překročit množství znečištění, které přepočteno na celoroční odtok vody ve vodním toku by způsobilo zhoršení kvality o 2,5 mg/l BSKs nebo 0,5 mmol/l acidity nebo alkality, nebo o 500 mg/l rozpuštěných anorganických solí. Ustanovení tohoto odstavce se nevztahuje na odpadní vody s ostatními ukazateli znečištění a na vypouštění odpadních vod do jiných povrchových vod než vodních toků.

(7) Při výpočtu základní úplaty se nepřihlíží k výnosu, který vznikne vypouštějící organizací provozem čistírny (využitím hodnotných látek z odpadních vod).

§ 11

(1) Výše přírážky závisí na míře zhoršení jakosti vody ve vodním toku způsobené odpadními vodami. Způsob výpočtu přírážky je stanoven v části C přílohy.

(2) Na žádost vypouštějící organizace může správce toků upravit vypočtenou přírážku za vypouštění odpadních vod obsahujících znečištění ve všech nebo jen v některých ukazatelích znečištění, nejvýše však odečtením jedné desetiny za každý z těchto důvodů:

- a) jde-li o vypouštění zbytkového znečištění při čištění odpadních vod,
- b) zlepšili se vypouštěním odpadních vod vodohospodářské podmínky využití vodního toku,
- c) je-li zajištěno krátkodobé vyrovnání nebo zrovnoměrnění odtoku odpadních vod zvláštěním, k tomu účelu provedeným zařízením nebo opatřeními,
- d) je-li technickým zařízením zajištěno okamžité smísení vypouštěných odpadních vod s vodou vodního toku.

(3) Za vypouštění odpadních vod do vodárenského toku nebo vodního toku v jeho povodí,¹¹⁾ může činit přírážka nejvýše 200 % základní úplaty. Přírážka za vypouštění odpadních vod do ostatních vodních toků může činit nejvýše 100 % základní úplaty.

(4) Za vypouštění odpadních vod z veřejných kanalizací se přírážka stanoví ve výši 20 % z částky vypočtené podle odstavce 1 a upravené podle odstavců 2 a 3.

(5) Na žádost vypouštějící organizace správce toků sníží přírážku vypočtenou a upravenou podle předchozích odstavců na polovinu v těch případech, kdy vypouštějící organizace buduje čistírnu odpadních vod nebo jiné obdobné zařízení investičního charakteru ke snížení znečištění odpadních vod na hodnoty povolené vodohospodářským orgánem; takto snížená přírážka se platí ode dne určeného správcem toků až do plánovaného termínu dokončení výstavby.

(6) Vypouštějící organizace přírážku nezahrnují do kalkulace cen.

§ 12

(1) Vypouštějící organizace je povinna oznámit každoročně nejpozději do 31. října správcem toků pro příští kalendářní rok tyto údaje:

- a) objem vypouštěné vody v litrech za sekundu, v m³ za den a za rok,
- b) hodnotu BSKs v mg/l odpadní vody, v kg za den a v tunách za rok,
- c) množství nerozpuštěných látek v mg/l odpadní vody, v kg za den a v tunách za rok,
- d) množství ropných látek v mg/l odpadní vody, v kg za den a v tunách za rok,
- e) velikost hodnoty zjevné acidity nebo zjevné alkality v odpadních vodách v mmol/l a kmol za den a za rok,
- f) množství rozpuštěných anorganických solí v mg/l odpadních vod, v kg za den a v tunách za rok.

¹⁰⁾ § 23 odst. 1 a 2 vodního zákona.

¹¹⁾ Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR č. 28/1975 Sb., kterou se určují vodárenské toky a jejich povodí a stanoví seznam vodohospodářsky významných vodních toků. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství SSR č. 10/1977 Sb., kterou se určují vodárenské toky a jejich povodí a stanoví seznam vodohospodářsky významných vodních toků.

(2) Vypouštějící organizace je povinna oznámit údaje uvedené v odstavci 1 pro každý výtok odpadních vod zvlášť; jde-li o údaje za den nebo za sekundu, je povinna uvést hodnoty maximální i průměrné. Oznámí též časový průběh vypouštění odpadních vod. Má-li k dispozici přípravnou nebo projektovou dokumentaci, ze které lze vypočítat základní úplatu, přiloží ji k oznámení.

(3) Pro zjišťování koncentrace znečištění je směrodatný rozbor slévaného osmihodinového vzorku odpadní vody, odebíraného zpravidla v hlavní směně, pokud vypouštějící organizace nedohodne se správcem toků přesnější způsob jejího zjišťování. Stanovení všech ukazatelů znečištění se provádí ze slévaného vzorku po jeho dokonalem promísení (homogenizovaný vzorek).

§ 13

(1) Výpočet úplat a jejich změn provádějí správci toků.

(2) Správce toků je oprávněn přezkoušet údaje uvedené v oznámení podle § 12 a podle výsledků přezkoušení vypočítat výši úplaty nebo její výpočet upravit; vypouštějící organizaci je povinen umožnit přezkoušení se zúčastnit. Nepředložil-li vypouštějící organizace podklady pro výpočet úplat (§ 10 odst. 2, § 12), použije správce toků pro výpočet úplat jiných jemu dostupných údajů.

(3) Správce toků vyrozumí vypouštějící organizaci o výši úplaty pro příští kalendářní rok do 30. listopadu běžného roku; vyrozumí ji i tehdy, zůstává-li výše úplaty za předcházející kalendářní rok beze změn.

(4) Zjistí-li správce toků, že během kalendářního roku došlo při vypouštění odpadních vod k podstatným změnám proti údajům, které byly oznámeny podle ustanovení § 12, upraví bez zbytečného odkladu výši úplaty, popřípadě i výši měsíčních splátek a sdělí to vypouštějící organizaci.

(5) Vypouštějící organizace je povinna do 15. února následujícího roku předložit správci toků doklady o tom, že vypouštěla v předchozím kalendářním roce odpadní vody do povrchových vod v jiném množství nebo jakosti než odpovídá výpočtu, podle něhož úplaty zaplatila. Na základě těch-

to dokladů provede správce toků nový výpočet úplaty a nové vyúčtování.

§ 14

(1) Úplaty jsou splatné vždy 25. den v měsíci, jednou dvanáctinou roční úplaty (dále jen „měsíční splátky“). Správce toků může s vypouštějící organizací dohodnout jinou výši měsíčních splátek.

(2) Neprovede-li vypouštějící organizace úhradu plateb včas a v plné výši, je povinna za každý den prodlení zaplatit penále ve výši 1 ‰ z částky včas nezaplacené.

Č Á S T Č T V R T Á

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 15

Ve věcech týkajících se obrany státu postupují správci toků podle pokynu ústředního vodohospodářského orgánu republiky, vydaného v dohodě s federálním ministerstvem národní obrany.

§ 16

Zrušují se:

1. vyhláška ministerstva energetiky a vodního hospodářství č. 73/1960 Sb., o náhradách za odběr povrchové vody, ve znění vyhlášky ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 20/1963 Sb., a vládního nařízení č. 99/1966 Sb.;
2. vládní vyhláška č. 16/1966 Sb., o náhradách za vypouštění nečištěných nebo nedostatečně čištěných odpadních vod do vodních toků.

§ 17

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1980 s výjimkou ustanovení § 12 a § 13 odst. 1 až 3, která nabyly účinnosti dnem 27. února 1979.

Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 91/1988 Sb., kterým se mění a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 35/1979 Sb., o úplatách ve vodním hospodářství, nabylo účinnosti dnem 1. ledna 1989.

PŘÍLOHA

A. Ukazatelé znečištění

- a) Organické látky charakterizované biochemickou spotřebou kyslíku (BSK₅), tj. množstvím kyslíku spotřebovaného k aerobnímu biochemickému rozkladu organických látek obsažených ve vodě po dobu pěti dnů při standardních podmínkách.
- b) Nerozpuštěné látky jsou látky, které se stanoví filtrací vody a vysoušením zbytku na filtru při 105 °C do konstantní hmotnosti.
- c) Ropné látky jsou látky vyextrahovatelné z vody bez polárních látek, které se z extraktu oddělí standardizovaným způsobem.
- d) Zjevná alkalita a zjevná acidita jsou zvláštními případy neutralizační kapacity vody. Alkalita je schopnost některých součástí obsažených ve vodě vázat silné kyseliny. Zjevná alkalita je podíl alkality, která odpovídá množství kyseliny potřebné ke snížení pH na 8,3. Acidita je schopnost některých součástí obsažených ve vodě vázat silné zásady. Zjevná acidita je podíl acidity, který odpovídá množství zásady potřebné ke zvýšení hodnoty pH na 4,5.
- e) Rozpuštěné anorganické soli jsou látky, které zbudou ve filtrátu vzorku vody po odpaření, vysušení a vyžhání při 600 °C do konstantní hmotnosti. Stanovení ukazatelů se provádí podle ČSN 83 0540 Chemický a fyzikální rozbor odpadních vod, část 9 (BSK₅), část 3 (nerozpuštěné látky a rozpuštěné soli), část 4 (ropné látky) a část 7 (zjevná acidita nebo zjevná alkalita).

B. Způsob výpočtu základní úplaty za vypouštění odpadních vod do vod povrchových

- a) Výpočet základní úplaty podle nákladů na konkrétní způsob čištění (podle dokumentace)
 1. Základní úplata je součinem sazby a množství ročních znečištění.
 2. Z přípravné nebo projektové dokumentace, popřípadě z jiných techniko-ekonomických podkladů, které tuto dokumentaci doplňují, pokud je možné je použít za podklad pro stanovení ročních úplat (§ 10 odst. 2 nařízení vlády), se stanoví sazba jako po-

díl ročních úplných vlastních nákladů zařízení určeného k odstranění znečištění odpadních vod a ročního množství znečištění odstraňovaného provozem čistícího zařízení.

3. Slouží-li jedno čistící zařízení k čištění odpadních vod obsahujících znečištění ve více ukazatelích, musí dokumentace obsahovat technicky zdůvodněné rozdělení úplných vlastních nákladů podle jednotlivých ukazatelů znečištění; není-li takové rozdělení možné, stanoví se sazba pouze pro rozhodující ukazatel znečištění, který určí správce toků.
4. Sazby se stanoví za vypouštění odpadních vod s ukazateli znečištění BSK₅, nerozpuštěné látky, ropné látky a rozpuštěné anorganické soli v Kčs za 1 tunu a s ukazatelem znečištění zjevná acidita nebo zjevná alkalita v Kčs za 1 kmol.
5. Sazby se zaokrouhlují na tři desetinná místa.
- b) Výpočet základní úplaty podle nákladů na obecně použitelný způsob čištění (obecným způsobem)
 1. Výše základní úplaty za vypouštění odpadních vod s ukazateli znečištění BSK₅ a nerozpuštěné látky se stanoví výpočtem z těchto vztahů:
 - s ukazatelem znečištění BSK₅

$$U = 21,5 \times Z^{0,8265},$$
 - s ukazatelem znečištění nerozpuštěné látky
$$U = 2,34 \times Z^{0,7514},$$
 kde U je výše základní úplaty v tis. Kčs/rok a Z je množství znečištění podléhající placení úplat v tunech za rok.
 2. Výše základní úplaty pro odpadní vody s ukazateli znečištění ropné látky, rozpuštěné anorganické soli a zjevná acidita anebo zjevná alkalita se vypočte jako součin sazby uvedené v bodě 3—5 a množství ročních znečištění nebo množství vypouštěných odpadních vod.
 3. Sazba pro výpočet základní úplaty za vypouštění odpadních vod s ukazatelem znečištění ropné látky činí:

nad 5 do 10 mg/l — 1,00 Kčs/m³
 nad 10 do 20 mg/l — 1,50 Kčs/m³
 nad 20 do 35 mg/l — 2,00 Kčs/m³
 nad 35 do 50 mg/l — 2,50 Kčs/m³
 nad 50 mg/l — 3,00 Kčs/m³.

4. Sazba pro výpočet základní úplaty za vypouštění odpadních vod s ukazatelem znečištění rozpuštěné anorganické soli činí:
- 600,— Kčs/t při průtoku do 0,01 m³/sec
 300,— Kčs/t při průtoku nad 0,01 m³/sec do 0,1 m³/sec
 200,— Kčs/t při průtoku nad 0,1 m³/sec do 1,0 m³/sec
 150,— Kčs/t při průtoku nad 1,0 m³/sec do 10,0 m³/sec
 120,— Kčs/t při průtoku nad 10,0 m³/sec.
- Průtokem se rozumí třístapadesátipětidenní vodnost vodního toku v místě vypouštění odpadních vod (dále jen „Q355“). Je-li zaručený průtok vodního toku vyšší než průtok odpovídající Q355, vychází se při výpočtu z tohoto vyššího průtoku.
5. Sazba pro výpočet základní úplaty za vypouštění odpadních vod s ukazatelem znečištění zjevná acidita nebo zjevná alkalita činí 135,— Kčs/kmol zjevné acidity nebo zjevné alkality.

C. Způsob výpočtu přírážky k základní úplatě

Výše přírážky k základní úplatě je úměrná zhoršení jakosti vody ve vodním toku, které nastane vypouštěním odpadních vod, za které se platí základní úplata. Při výpočtu přírážky se vychází z bilance znečištění a Q355. Je-li zaručený průtok vodního toku vyšší nebo nižší než průtok odpovídající Q355, vychází se při výpočtu z tohoto vyššího nebo nižšího průtoku.

Jednotky zhoršení jakosti vody ve vodním toku činí pro odpadní vody s ukazateli znečištění:

a) BSK ₅	0,25 mg/l
b) nerozpuštěné látky	0,50 mg/l
c) ropné látky	0,05 mg/l
d) ropné látky vypouštěné do vodárenských toků a vodních toků v jejich povodí	0,01 mg/l
e) rozpuštěné anorganické soli	5,00 mg/l
f) zjevná acidita nebo zjevná alkalita	0,025 mmol/l.

Přírážka činí tolik procent základní úplaty, kolikrát je ve vypočteném zhoršení jakosti vody ve vodním toku v místě vypouštění odpadních vod obsažena jednotka zhoršení. Vypočtená přírážka se zaokrouhluje na celá procenta.

- D. Výše základní úplaty i přírážky se zaokrouhluje na celé Kčs.

3

N A Ř Í Z E N Í V L Á D Y
České socialistické republiky

ze dne 21. prosince 1988,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení č. 12/1968 Sb., o úpravě odměn a náhrad a některých dalších poměrů poslanců národních výborů a členů komisí a aktivů národních výborů, ve znění nařízení vlády České socialistické republiky č. 127/1971 Sb.

Vláda České socialistické republiky nařizuje podle § 17 odst. 3 zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění zákona České národní rady č. 115/1988 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o národních výborech:

Čl. I

Vládní nařízení č. 12/1968 Sb., o úpravě odměn a náhrad a některých dalších poměrů poslanců národních výborů a členů komisí a aktivů národních výborů, ve znění nařízení vlády České socialistické republiky č. 127/1971 Sb., kterým se mění a doplňuje vládní nařízení č. 12/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 se vypouští poslední věta.
2. § 3 zní:

„§ 3

(1) Poslanci národních výborů mají nárok na náhradu skutečných výdajů, které jim vzniknou při výkonu funkce, z rozpočtových prostředků národních výborů. Tyto náhrady se poskytují podle předpisů platných pro pracovníky v pracovním poměru.¹⁾ Poslancům národních výborů se mohou náhrady cestovních výdajů paušalizovat.²⁾

(2) Poslanci národního výboru, který řídí nebo založil organizaci městské hromadné dopravy, mohou při výkonu funkce poslance používat na zá-

kladě předložení poslaneckého průkazu bezplatně dopravní prostředky městské hromadné dopravy v územním obvodu národního výboru. Na území hlavního města Prahy mohou za stejných podmínek používat dopravní prostředky městské hromadné dopravy i poslanci obvodních národních výborů v Praze.

(3) Poslanci krajského národního výboru mohou při výkonu funkce poslance používat na základě předložení poslaneckého průkazu bezplatně dopravní prostředky československé státní automobilové dopravy v pravidelné autobusové dopravě v územním obvodu krajského národního výboru.

(4) Pokud výkon funkce dlouhodobě uvolněného poslance národního výboru, který nebydlí v sídle příslušného národního výboru, nezbytně vyžaduje, aby se do tohoto místa přesídlil, má vůči národnímu výboru nárok na náhradu stěhovacích výdajů, rovněž podle předpisů platných pro pracovníky v pracovním poměru. Podle těchto předpisů je možno poskytovat poslanci národního výboru v odůvodněném případě odlučné, popřípadě náhradu při denním návratu do bydliště, a to po celou dobu výkonu funkce v národním výboru.“

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. února 1989.

Pitra v. r.

¹⁾ § 1 odst. 2 písm. e) vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách.

²⁾ § 32 vyhlášky č. 33/1984 Sb.

4

U Z N E S E N I E

Predsedníctva Slovenskej národnej rady

z 19. januára 1989

o vyhlásení doplňovacích volieb do Východoslovenského krajského národného výboru vo volebnom obvode č. 47 Strážske

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady podľa § 50 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 56/1971 Zb. o voľbách do národných výborov v Slovenskej socialistickej republike vyhlasuje

doplňovacie voľby do Východoslovenského krajského národného výboru vo volebnom obvode č. 47 Strážske a určuje deň ich konania na sobotu 25. marca 1989.

V. Šalgovič v. r.

5

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničných vecí

ze dne 15. prosince 1988

o Úmluvě o Systému posuzování jakosti a certifikace vzájemně dodávaných výrobků

Dne 14. října 1987 byla v Moskvě podepsána Úmluva o Systému posuzování jakosti a certifikace vzájemně dodávaných výrobků.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena v se-

kretariátu RVHP, deponitáře Úmluvy, dne 8. září 1988.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku XVI dnem 29. května 1988 a pro Československou socialistickou republiku na základě téhož článku dnem 7. prosince 1988.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

JUDr. Johanes v. r.

ÚMLUVA

o Systému posuzování jakosti a certifikace vzájemně dodávaných výrobků

Vlády Bulharské lidové republiky, Maďarské lidové republiky, Vietnamské socialistické republiky, Německé demokratické republiky, Kubánské republiky, Mongolské lidové republiky, Polské lidové republiky, Rumunské socialistické republiky, Svazu sovětských socialistických republik, Československé socialistické republiky,

vycházejíce z rozhodnutí Ekonomické porady členských států RVHP na nejvyšší úrovni a Komplexního programu vědeckotechnického pokroku členských států RVHP do roku 2000,

s cílem dalšího prohlubování a zdokonalování spolupráce a rozvoje socialistické ekonomické integrace členských států RVHP,

řídíce se principy spolupráce členských států RVHP a úsilím zabezpečit další zvýšení efektivity jejich ekonomické spolupráce,

vycházejíce z toho, že v podmínkách mezinárodní dělby práce trvale vzrůstá objem výměny zboží mezi členskými státy RVHP,

a Svazová výkonná rada Skupštiny Socialistické federativní republiky Jugoslávie

s cílem postupného zvyšování technické úrovně a jakosti vzájemně dodávaných výrobků a jejich konkurenční schopnosti na světovém trhu, racionálního využívání materiálních a energetických zdrojů, zdrojů pracovních sil a zároveň vyloučení opakování zkoušek výrobků,

nazývané dále „Smluvní strany“, se dohodly takto:

Článek I

Smluvní strany vytvářejí Systém posuzování jakosti a certifikace vzájemně dodávaných výrobků (dále jen „Systém“), v rámci kterého zabezpečí:

- činnost Systému v souladu s touto Úmluvou;
- stanovení seznamů (nomenklatury) výrobků, podléhajících certifikaci;
- provádění akreditace zkušebních laboratoří (středisek) států Smluvních stran, kterou je opravňují ke zkoušení výrobků, stanovených k certifikaci;
- prověřování existence podmínek pro zajištění stabilní jakosti a účinné kontroly výrobků, stanovených k certifikaci u jejich výrobců;
- provádění zkoušek výrobků, stanovených k certifikaci v akreditovaných zkušebních laboratořích (střediscích);
- vydávání certifikátů a certifikačních značek a jejich vzájemné uznávání;
- provádění dozoru nad činností Systému a jakostí certifikovaných výrobků;
- organizaci a provádění výměny informací o činnosti Systému.

Článek II

Posuzování jakosti a certifikace vzájemně dodávaných výrobků se bude provádět na základě této Úmluvy a dále Statutu Systému posuzování jakosti a certifikace vzájemně dodávaných výrobků, schváleného Výkonným výborem RVHP a dalších dokumentů, přijímaných ve smyslu uvedeného Statutu k zajištění realizace této Úmluvy.

Dokumenty Systému budou využívat principy, přijaté v mezinárodních organizacích pro certifikaci, pokud tyto principy neodporují cílům této Úmluvy.

Článek III

Certifikace vzájemně dodávaných výrobků se provádí posuzováním jejich shody s požadavky normem RVHP, jiných mezinárodních a národních normem a jiných normativně technických dokumentů, odpovídajících progresivní světové vědeckotechnické úrovni a vzájemně dohodnutých orgány státní Smluvních stran.

Článek IV

Každá Smluvní strana určí kompetentní orgán státní správy a zplnomocní ho v rozsahu nezbytném pro zabezpečení její účasti v Systému. Tento orgán bude provádět koordinační práci v oblasti certifikace a dozor nad činností Systému ve svém státě v souladu s národním právním řádem a zastupovat tento stát v otázkách realizace této Úmluvy vůči zplnomocněným orgánům státní správy ostatních států Smluvních stran.

Údaje o určení zplnomocněného orgánu státní správy se sdělí deponitáři této Úmluvy.

Článek V

Smluvní strany se dohodly, že koordinace všech prací pro zajištění činnosti Systému podle této Úmluvy, sledování průběhu jeho realizace a plnění závazků, vyplývajících z této Úmluvy, jakož i příprava návrhů k dalšímu rozvoji Systému budou prováděny v rámci Stálé komise RVHP pro spolupráci v oblasti normalizace.

Článek VI

Posuzování jakosti a certifikací podléhají především výrobky, včetně surovin, materiálů a součástí, mající důležitý význam pro hospodářství států Smluvních stran; dále výrobky, jejichž užívání může způsobit ohrožení života, lidského zdraví nebo životního prostředí a rovněž výrobky, které podle právního řádu států Smluvních stran podléhají povinnému zkoušení před jejich uvedením do oběhu.

Seznamy (nomenklatura) výrobků, podléhajících v rámci Systému certifikací, s uvedením norem RVHP, jiných mezinárodních a národních norem a jiných normativně technických dokumentů, upravujících požadavky na tyto výrobky, metody, rozsah a postup jejich zkoušení, se stanovují dohodou mezi zplnomocněnými orgány státní správy anebo se s nimi odsouhlasují při přípravě smluv a dohod o ekonomické a vědeckotechnické spolupráci, uzavíraných orgány a organizacemi států Smluvních stran.

Článek VII

Certifikáty vydávají zplnomocněné orgány státní správy států Smluvních stran, ve kterých byla certifikace výrobků provedena, nebo z jejich rozhodnutí zkušební laboratoře (střediska) akreditované podle pravidel Systému na základě kladných výsledků zkoušek výrobků a při existenci podmínek, které umožňují zabezpečit u výrobce stabilní jakost a účinnou kontrolu výrobků, stanovených k certifikaci.

Výrobce smí označovat certifikované výrobky certifikační značkou jen po předchozím vystavení certifikátu.

Článek VIII

Akreditaci zkušebních laboratoří (středisek) provádí zplnomocněný orgán státní správy státu, ve kterém má laboratoř (středisko) sídlo.

Zplnomocněný orgán státní správy státu, ve kterém má zkušební laboratoř (středisko) sídlo, při rozhodování o akreditaci přihlíží k výsledkům zjištění specialistů — představitelů zplnomocněných orgánů státní správy zainteresovaných států Smluvních stran o existenci podmínek, nezbytných pro akreditaci laboratoří (středisek), pokud není ve dvoustranných nebo mnohostranných dohodách, uzavíraných podle článku XIII této Úmluvy, stanoveno jinak.

Jestliže zkušební laboratoř (středisko) byla akreditována podle pravidel jiných národních nebo mezinárodních certifikačních systémů, které odpovídají pravidlům Systému, uznává se takováto akreditace v rámci Systému v plném rozsahu.

Článek IX

Existence podmínek, zabezpečujících stabilní jakost výrobků stanovených k certifikaci a účinnou kontrolu jejich jakosti, se zjišťuje prověrkou výroby těchto výrobků, kterou provádí zplnomocněný orgán státní správy vyrábějícího státu nebo na základě jeho rozhodnutí akreditované zkušební laboratoře (střediska).

Zplnomocněné orgány státní správy států vyrábějících výrobky stanovené k certifikaci podle této Úmluvy po vzájemném ujednání umožňují představitelům zplnomocněných orgánů státní správy států dovážejících dané výrobky, aby se obeznámili se stavem výroby a kontroly jejich jakostí.

Článek X

Zjistí-li zplnomocněný orgán státní správy dovážejícího státu při kontrole výrobků, že dodávané výrobky neodpovídají certifikátu, může pozastavit platnost uznání certifikátu ve svém státě a má za povinnost neprodleně o tom informovat zplnomocněný orgán státní správy vyvážejícího státu.

Článek XI

Státy Smluvních stran přijmou nezbytná opatření, zabezpečující objektivitu výsledků zkoušek v akreditovaných zkušebních laboratořích (střediscích) a věrohodnost výsledků certifikace výrobků podle jednotných principů a organizačně metodických dokumentů schvalovaných v rámci RVHP.

Článek XII

Náklady spojené s certifikací nesou výrobci (organizace, podniky) států vyvážejících výrobky, není-li ve smlouvách a dohodách uvedených v článcích VI a VIII této Úmluvy stanoveno jinak. Náklady spojené s vysíláním specialistů k plnění úkolů uvedených v článcích VIII a IX této Úmluvy nesou orgány a organizace států, které tyto specialisty vysílají.

Článek XIII

Zplnomocněné orgány státní správy států Smluvních stran mohou v případě nutnosti uzavírat dvoustranné a mnohostranné dohody s cílem realizace této Úmluvy.

Článek XIV

Vzniknou-li sporné otázky o realizaci Úmluvy mezi orgány a organizacemi států Smluvních stran, budou tyto otázky řešeny jednáním mezi zplnomocněnými orgány státní správy států Smluvních stran.

Občanskoprávní spory mezi organizacemi států Smluvních stran, týkající se certifikovaných výrobků, budou řešeny podle Úmluvy o řešení občanskoprávních sporů vznikajících ze vztahů hospodářské a vědeckotechnické spolupráce v rozhodčím řízení ze dne 26. května 1972.

Článek XV

Tato Úmluva se nedotýká práv a závazků Smluvních stran vyplývajících z jiných smluv a dohod uzavřených mezi nimi nebo mezi orgány a organizacemi jejich států a rovněž mezi nimi a třetími státy.

Článek XVI

Tato Úmluva podléhá ratifikaci nebo schválení (přijetí) podle právního řádu států, které ji podepsaly. Ratifikační listiny nebo dokumenty o jejím schválení (přijetí) se předávají do úschovy Sekretariátu RVHP, který bude vykonávat funkce deponitáře této Úmluvy.

Tato Úmluva vstoupí v platnost devadesátý den počítaný ode dne, kdy byla předána depozitáři pátá ratifikační listina nebo dokument o schválení (přijetí).

Pro každý stát, jehož ratifikační listiny nebo dokumenty o schválení (přijetí) budou předány depozitáři do úschovy po té, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost, vstupuje Úmluva v platnost devadesátý den počítaný ode dne předání ratifikační listiny nebo dokumentu o schválení (přijetí).

Článek XVII

Se souhlasem Smluvních stran mohou k této Úmluvě po jejím vstupu v platnost přistoupit jiné státy tím, že předají depozitáři dokument o přistoupení. Přistoupení se považuje za platné po uplynutí devadesáti dní ode dne, kdy depozitář obdrží poslední zprávu o souhlasu s přístupem.

Článek XVIII

Tato Úmluva se uzavírá na neomezenou dobu. Každá ze Smluvních stran může vypovědět svou účast v této Úmluvě tím, že o tom písemně vyrozumí depozitáře. Vypověď nabývá platnosti 12 měsíců ode dne, kdy depozitář vyrozumění obdržel. Vypovězení účasti v Úmluvě se nedotýká smluvněprávních závazků, přijatých Smluvní stranou a orgány nebo organizacemi jejího státu v souvislosti s realizací Systému a platných ke dni, kdy vypověď nabyla platnosti.

Za vládu
Bulharské lidové republiky

Za vládu
Maďarské lidové republiky
(s výhradou)

Za vládu
Vietnamské socialistické republiky

Za vládu
Německé demokratické republiky

Za vládu
Kubánské republiky

Za vládu
Mongolské lidové republiky

Za vládu
Polské lidové republiky
(s prohlášením)

Za vládu
Rumunské socialistické republiky
(s prohlášením)

Za vládu
Svazu sovětských socialistických republik

Za vládu
Československé socialistické republiky

Za vládu
Socialistické federativní republiky Jugoslávie
(s výhradou)

Článek XIX

Depozitář bude neprodleně informovat signatáře této Úmluvy a státy, které k ní přistoupily, o datu předání do úschovy každé ratifikační listiny nebo dokumentu o schválení (přijetí) nebo dokumentů o přistoupení, o datu vstoupení v platnost, jakož i o obdržení jiných oznámení, vyplývajících z Úmluvy.

Článek XX

Tato Úmluva může být doplněna nebo změněna se souhlasem všech Smluvních stran. Doplnky a změny se provádějí formou protokolu, který nabývá platnosti v souladu s ustanovením článku XVI.

Článek XXI

Tato Úmluva bude po jejím vstupu v platnost zaregistrována depozitářem v Sekretariátu OSN ve smyslu čl. 102 Charty OSN.

Článek XXII

Originál této Úmluvy se předává do úschovy depozitáři, který rozešle její ověřené opisy státům Smluvních stran, které Úmluvu podepsaly a státům, které k ní přistoupily.

Dáno 14. října 1987 v Moskvě v jednom vyhotovení v jazyce ruském.

G. Atanasov v. r.
předseda rady ministrů

K. Grósz v. r.
předseda rady ministrů

Vo Van Kiet v. r.
první náměstek předsedy rady ministrů

W. Stoph v. r.
předseda rady ministrů

C. R. Rodríguez v. r.
náměstek předsedy státní rady
a rady ministrů

D. Sodnom v. r.
předseda rady ministrů

Z. Messner v. r.
předseda rady ministrů

C. Dascalescu v. r.
první ministr vlády

N. Ryžkov v. r.
předseda rady ministrů SSSR

L. Štrougal v. r.
předseda vlády ČSSR
(pouze parafované, plná moc v době
podpisu nepředložena)

6

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 15. prosince 1988

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských

Dne 4. května 1987 byla v Madridu podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 11. října 1988.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 26 odst. 2 dnem 10. prosince 1988. Tímto dnem pozbyly platnosti Dohoda mezi Republikou Československou a Královstvím španělským o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních ze dne 26. listopadu 1927, vyhlášená č. 18/1931 Sb., a Úmluva o uznání a výkonu soudních rozhodnutí ze dne 26. listopadu 1927, vyhlášená č. 19/1931 Sb.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

JUDr. Johannes v. r.

SMLOUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských

Československá socialistická republika a Španělsko,

vedeny snahou dále upevňovat přátelské vztahy a spolupráci mezi oběma státy v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, usnadnit svým státním občanům přístup k justičním orgánům druhého státu, vzájemně uznávat a vykonávat rozhodnutí vydaná na území druhého státu a upravit právní pomoc v oblasti práva občanského,

berouce do úvahy potřebu prohlubování a zjednodušení právních vztahů upravených Úmluvou o civilním řízení, podepsanou v Haagu 1. března 1954, a dalšími mnohostrannými mezinárodními smlouvami o právní pomoci, jejichž smluvními stranami jsou oba státy,

projevující přání zdokonalit vzájemnou právní spolupráci doposud upravenou Dohodou o vzájem-

né právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsanou v Madridu 26. listopadu 1927, a Úmluvou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsanou v Madridu 26. listopadu 1927,

se rozhodly uzavřít tuto smlouvu a za tím účelem se dohodly takto:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

(1) Státní občané jedné smluvní strany požijí na území druhé smluvní strany stejné právní ochrany v osobních a majetkových věcech jako státní občané druhé smluvní strany.

(2) Státní občané jedné smluvní strany mohou před justičními orgány druhé smluvní strany vystupovat, hájit svá práva, podávat žádosti, návrhy

na zahájení řízení a opravné prostředky za stejných podmínek jako státní občané druhé smluvní strany.

(3) Ustanovení této smlouvy o státních občanech smluvních stran se vztahují přiměřeně také na právnické osoby zřízené podle právního řádu jedné ze smluvních stran, které mají sídlo na území kterékoliv ze smluvních stran.

Článek 2

(1) Pro účely této smlouvy výraz „věci občanské“ zahrnuje rovněž věci rodinné a obchodní.

(2) Pro účely této smlouvy výraz „justiční orgán“ označuje každý státní orgán kterýkoliv ze smluvních stran, do jehož působnosti patří projednávání věcí upravených touto smlouvou podle právního řádu jeho státu.

(3) Vzniknou-li při provádění této smlouvy pochybnosti o státním občanství určité osoby, každá smluvní strana sdělí na žádost druhé smluvní strany, zda tato osoba je nebo není jejím státním občanem.

Článek 3

(1) Justiční orgány smluvních stran se při provádění této smlouvy stýkají navzájem prostřednictvím příslušných ústředních orgánů, pokud tato smlouva nestanoví jinak.

(2) Pro účely této smlouvy se ústředními orgány rozumí:

- a) na straně Československé socialistické republiky:
 - Generální prokuratura Československé socialistické republiky
 - ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky,
 - ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky,

b) na straně Španělska:
ministerstvo spravedlnosti.

(3) Ústřední orgány smluvních stran používají při vzájemném styku při provádění této smlouvy svých úředních jazyků.

KAPITOLA II

PRÁVNÍ POMOC VE VĚCECH OBČANSKÝCH

Článek 4

Způsob styku

(1) Ve snaze ulehčit provádění Úmluvy o civilním řízení, podepsané v Haagu 1. března 1954, se smluvní strany dohodly, že do této smlouvy zahrnou i ustanovení uvedená v této kapitole.

(2) Justiční orgány smluvních stran se při provádění Úmluvy o civilním řízení, podepsané v Haagu 1. března 1954, stýkají způsobem uvedeným v článku 3 této smlouvy.

Článek 5

Dožádání

(1) Dožádání musí obsahovat:

- a) označení dožadujícího orgánu,
- b) označení dožádaného orgánu,
- c) označení věci, v které se o právní pomoc žádá,
- d) jména a příjmení účastníků a po případě jejich zástupců, místo jejich bydliště nebo přechodného pobytu, jejich státní občanství a povolání, dle možnosti také místo a datum jejich narození a jména a příjmení rodičů; u právnických osob jejich název a sídlo,
- e) předmět dožádání a údaje, které jsou potřebné pro vyřízení dožádání.

(2) V dožádání bude uvedeno datum jeho vyhotovení, bude vlastnoručně podepsáno a opatřeno otiskem úředního razítka příslušného orgánu.

(3) Jestliže adresa uvedená v dožádání není přesná nebo jestliže osoba, které se dožádání týká, na uvedené adrese nebydlí, učiní dožádaný orgán opatření ke zjištění její správné adresy.

(4) Po vyřízení dožádání vrátí dožádaný orgán spisy dožadujícímu orgánu. V případě, že není možno dožádání vyhovět, vrátí dožádaný orgán spisy dožadujícímu orgánu a současně oznámí důvody, pro které není možno dožádání vyřídit.

Článek 6

Doručování

(1) Doklad o doručení se zasílá bezodkladně dožadující smluvní straně.

(2) Není-li možno doručení provést, dožádaná smluvní strana oznámí bezodkladně dožadující smluvní straně důvody.

Článek 7

Vyřizování dožádání diplomatickými misemi nebo konzulárními úřady

Smluvní strany mohou doručovat písemnosti svým státním občanům a vyslechnout je také prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů. V těchto případech nesmí být použito donucovacích prostředků.

Článek 8

Ochrana svědků a znalců

(1) Osoba, která má pobyt na území jedné smluvní strany a která má být vyslechnuta před justičním orgánem druhé smluvní strany s působností ve věcech občanských jako svědek nebo znalec, není povinna se na předvolání tohoto orgánu dostavit; předvolání proto nesmí obsahovat pohružku donucení pro případ, že se nedostaví.

(2) Svědek nebo znalec, ať je jakékoliv státní příslušnosti, který má pobyt na území jedné ze

smluvních stran a který se dostavil na předvolání k justičnímu orgánu druhé smluvní strany, nesmí být na jejím území trestně stíhán ani podroben omezení osobní svobody za čin, který spáchal před tím, než na základě předvolání překročil státní hranice dožadující smluvní strany, nelze na něm vykonat trest za takový čin dříve uložený ani nemůže být trestně stíhán v souvislosti s podáním svědeckví nebo znaleckého posudku.

(3) Svědek nebo znalec pozbude ochrany uvedeně v odstavci 2 tohoto článku, jestliže neopustí území dožadující smluvní strany do sedmi dnů ode dne, kdy mu justiční orgán, který ho předvolal, oznámil, že jeho přítomnost není dále potřebná, nebo jestliže opustil území dožadující smluvní strany a dobrovolně se tam vrátil. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou svědek nebo znalec nemohl opustit území této smluvní strany z důvodů na něm nezávislých.

(4) Předvolaná osoba má právo na náhradu výdajů na cestu a pobyt, jakož i ušlého výdělku, a znalec kromě toho i na znalečné. V předvolání se uvede, jaké náhrady předvolanému patří. Na jeho žádost se mu poskytne záloha na náhradu výdajů.

Článek 9

Náklady právní pomoci

(1) Smluvní strany nebudou požadovat náhradu nákladů za dožádání kromě znalečného a jiných výdajů vzniklých v souvislosti s provedením znaleckých důkazů.

(2) Provedení znaleckého důkazu možno vázat na podmínku složení zálohy.

(3) Dožádaný orgán oznámí dožadujícímu orgánu na jeho žádost výši nákladů vzniklých vyřízením dožádání.

Článek 10

Právní informace

Ústřední orgány smluvních stran si v rozsahu této smlouvy budou na žádost poskytovat informace o právních předpisech, které platí nebo platily na jejich území, jakož i texty těchto předpisů, a informace o praxi justičních orgánů.

Článek 11

Platnost a důkazní moc listin

(1) Listiny, vydané nebo ověřené v předepsané formě a opatřené otiskem úředního razítka příslušného státního orgánu nebo úřední osoby podle právního řádu jedné smluvní strany, nevyžadují na území druhé smluvní strany dalšího ověření. To platí i pro podpisy na listinách a pro podpisy, které byly ověřeny podle předpisů jedné ze smluvních stran.

(2) Pro účely této smlouvy veřejné listiny vydané na území jedné ze smluvních stran budou mít před státními orgány druhé smluvní strany stejnou

důkazní moc, jakou jim přiznává právní řád smluvní strany, na jejímž území byly vydány.

Článek 12

Zjišťování adres a jiných údajů

(1) Ústřední orgány smluvních stran si na žádost poskytnou pomoc při zjišťování adres osob, které se zdržují na jejich území, je-li to třeba k uplatnění práv jejich státních občanů.

(2) Je-li u justičního orgánu jedné smluvní strany uplatněn nárok na výživné proti osobě, která se zdržuje na území druhé smluvní strany, poskytne tato smluvní strana na žádost pomoc i při zjišťování zdroje a výše příjmů této osoby.

Zasílání dokladů o osobním stavu a jiných listin

Článek 13

(1) Smluvní strany si navzájem zasílají výpisy z matrik o narození, o uzavření manželství a o úmrtí státních občanů druhé smluvní strany, jakož i sdělení o všech změnách v těchto matrikách, která se týkají státních občanů druhé smluvní strany. Tyto výpisy se zasílají ihned po provedení zápisu do matriky.

(2) Na žádost jedné smluvní strany zašle druhá smluvní strana výpisy z matrik pro úřední potřebu.

(3) Výpisy z matrik podle tohoto článku se zasílají bezplatně diplomatickou cestou.

Článek 14

Žádosti státních občanů smluvních stran o výpis z matriky nebo jiné listiny týkající se osobního stavu je možno zaslat přímo příslušnému matričnímu úřadu nebo justičnímu orgánu druhé smluvní strany. Vyžádané doklady se žadateli zasílají prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřadu státu, jehož orgán doklad vydal. Diplomatičká mise nebo konzulární úřad vybere při předání od žadatele poplatek za vyhotovení dokladu. Ustanovení článku 25 Úmluvy o civilním řízení, podepsané v Haagu 1. března 1954, tímto nejsou dotčena.

Článek 15

Smluvní strany si budou navzájem zasílat způsobem uvedeným v článku 13 odst. 3 této smlouvy opisy rozhodnutí týkající se osobního stavu státních občanů druhé smluvní strany, která nabyla právní moci.

KAPITOLA III

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 16

Smluvní strany uznají a vykonají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí justičních orgánů v občanských věcech;
- b) rozhodnutí justičních orgánů v trestních věcech týkající se náhrady škody a jiných občanskoprávních nároků;
- c) rozhodnutí rozhodčích orgánů.

Článek 17

Ustanovení této kapitoly se nevztahují na:

- a) úpadky, věřitelské konkursy a jiné obdobné věci;
- b) rozhodnutí ve věcech sociálního zabezpečení;
- c) rozhodnutí o náhradě škody způsobené jadernou energií.

Článek 18

Pro účely této kapitoly označuje výraz:

- a) „rozhodnutí“ — vykonatelná rozhodnutí justičních orgánů, rozhodčích orgánů, jakož i smíry jimi schválené;
- b) „soud původu“ — justiční orgán, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání nebo výkon se žádá;
- c) „stát původu“ — smluvní stranu, na jejímž území je sídlo soudu původu nebo kde bylo vydáno rozhodnutí rozhodčího orgánu;
- d) „dožádaný soud“ — justiční orgán, který rozhoduje o uznání a výkonu rozhodnutí;
- e) „dožádaný stát“ — smluvní stranu, na jejímž území se o uznání a výkon rozhodnutí žádá.

Článek 19

(1) Pro účely této kapitoly je dána pravomoc soudu původu, jestliže:

- a) v době zahájení řízení měl žalovaný bydliště nebo přechodný pobyt ve státě původu;
- b) v době zahájení řízení měl žalovaný ve státě původu obchodní, průmyslové nebo jiné zařízení nebo jeho pobočku a je v tomto státě žalován v souvislosti s činností takového zařízení nebo pobočky;
- c) ke skutečnostem, které způsobily vznik škody, o jejíž náhradu se žádá návrhem na zahájení řízení, došlo na území státu původu;
- d) nemovitost, které se řízení týká, leží na území státu původu;
- e) účastníci řízení písemně ujednali příslušnost soudu původu pro již vzniklé spory nebo spory, které by v budoucnu mohly z určitého právního vztahu vzniknout, s výjimkou případů, kdy právní řád dožádaného státu nepřipouští v předmětné věci dohodu o příslušnosti;
- f) řízení se týká závazku ze smlouvy a účastníci smlouvy se výslovně dohodli, že závazek byl nebo má být splněn na území státu původu;
- g) řízení se týká dědění movitého majetku a zů-

stavitel byl v době smrti státním občanem státu původu.

(2) Pravomoc orgánů smluvních stran k vydání rozhodnutí o výživném se řídí ustanovením článku 3 Úmluvy o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí o vyživovací povinnosti k dětem, podepsané v Haagu 15. dubna 1958.

Článek 20

Rozhodnutí uvedená v článku 16 této smlouvy se uznají a vykonají za podmínek, že:

- a) pravomoc soudu původu byla dána podle ustanovení článku 19 této smlouvy;
- b) rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné podle právního řádu státu původu;
- c) uznání a výkonu nebrání výlučná pravomoc orgánů dožádaného státu;
- d) účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu státu původu včas a řádně předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;
- e) rozhodnutí není v rozporu s rozhodnutím, které nabylo právní moci a bylo vydáno dříve v téže věci mezi týmiž účastníky justičním orgánem dožádaného státu;
- f) před orgánem dožádaného státu neprobíhá řízení mezi týmiž účastníky o téže věci, které bylo zahájeno jako prvé;
- g) rozhodnutí justičního orgánu třetího státu, které bylo vydáno v téže věci mezi týmiž účastníky, nebylo uznáno nebo vykonáno na území dožádaného státu;
- h) dožádaný stát má za to, že uznání nebo výkon neohrozí jeho svrchovanost nebo bezpečnost nebo nebude v rozporu s jeho veřejným pořádkem.

Článek 21

Rozhodnutí rozhodčích orgánů budou uznána a vykonána za podmínek uvedených v článku 20 této smlouvy, jestliže:

- a) rozhodnutí se zakládá na písemné dohodě o příslušnosti rozhodčího orgánu a vydal je rozhodčí orgán dohodou určený v mezích svého oprávnění stanoveného dohodou a
- b) dohoda o příslušnosti rozhodčího orgánu je platná podle právního řádu účastníky zvoleného a nebyl-li právní řád účastníky zvolen, podle právního řádu dožádaného státu.

Článek 22

Uznání a výkon rozhodnutí nelze odmítnout, jestliže jediným důvodem odmítnutí je skutečnost, že soud původu rozhodl podle jiného právního řádu, než na který odkazují normy o mezinárodním právu soukromém dožádaného státu. I v takovém

případě však lze uznání nebo výkon rozhodnutí odmítnout, jestliže soud původu rozhodl o otázce týkající se osobního stavu nebo způsobilosti účastníka řízení odlišně, než stanoví normy, které by bylo třeba aplikovat podle mezinárodního práva soukromého dožádaného státu.

Článek 23

(1) Předběžně vykonatelná rozhodnutí a předběžná opatření se v dožádaném státě uznávají a vykonávají, i když podléhají řádným opravným prostředkům, jestliže obdobná rozhodnutí mohou být v tomto státě vydána a vykonána.

(2) Předběžná opatření nařízená justičním orgánem jedné smluvní strany se uznávají a vykonávají na území druhé smluvní strany, i když na území této druhé smluvní strany je vedeno řízení mezi týmiž účastníky v téže věci, jestliže pravomoc justičního orgánu, který předběžně opatření nařídil, byla dána podle článku 19 této smlouvy.

Článek 24

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí je možno podat přímo příslušnému dožádanému soudu nebo justičnímu orgánu, který ve věci rozhodl jako orgán prvého stupně; v tomto případě se návrh postoupí justičnímu orgánu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 3 této smlouvy.

(2) K návrhu se připojí:

- a) úplný a podle právních předpisů jedné či druhé smluvní strany ověřený opis rozhodnutí soudu původu s potvrzením o právní moci a o vykonatelnosti, pokud tyto skutečnosti nevyplývají ze samotného znění rozhodnutí;
- b) doklad o tom, že podle právního řádu státu původu bylo rozhodnutí řádně doručeno;
- c) doklad o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu státu původu včas a řádně předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen, pokud to nevyplývá ze samotného znění rozhodnutí;
- d) ověřený překlad návrhu i písemností uvedených pod písmeny a), b) a c) tohoto odstavce do jazyka dožádaného státu.

Článek 25

(1) Dožádaný soud se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky stanovené touto smlouvou.

Za Československou socialistickou republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Tento orgán je vázán skutkovými zjištěními, na základě kterých soud původu rozhodl, že je dána jeho pravomoc, s výjimkou případu, kdy rozhodnutí bylo vydáno v nepřítomnosti.

(2) Obsahuje-li výrok rozsudku několik částí, které lze oddělit, může být jedna nebo několik z nich uznána nebo vykonána samostatně.

(3) Nestanoví-li tato smlouva jiný postup, dožádaný soud postupuje při uznání a výkonu rozhodnutí podle právního řádu svého státu.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 26

(1) Tato smlouva bude ratifikována. Výměna ratifikačních listin bude provedena v Praze.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost šedesátým dnem po výměně ratifikačních listin.

Článek 27

(1) Dnem vstupu této smlouvy v platnost pozbývají platnosti Dohoda mezi Republikou československou a Královstvím španělským o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Madridu 26. listopadu 1927, a Úmluva mezi Republikou československou a Královstvím španělským o uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Madridu 26. listopadu 1927.

(2) Protokol k Úmluvě o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních, Dohodě o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních a Úmluvě o vzájemném uznání a výkonu soudních rozhodnutí, uzavřenými a podepsanými 26. listopadu 1927 v Madridu mezi Republikou československou a Královstvím španělským, podepsaný 13. srpna 1928 v Madridu, se na tuto smlouvu nepoužije.

Článek 28

Tato smlouva se uzavírá na neomezenou dobu. Každá smluvní strana může smlouvu vypovědět písemným oznámením zaslaným diplomatickou cestou. Smlouva pozbude platnosti uplynutím jednoho roku od data doručení výpovědi.

Na důkaz toho zmocněnci obou stran tuto smlouvu podepsali a připojili k ní své pečeti.

Dáno v Madridu dne 4. května 1987 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a španělském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Španělsko:

Francisco Fernández Ordoñez v. r.

7

VYHLÁŠKA

ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky

ze dne 13. ledna 1989

o některých místních poplatcích vybíraných v Krkonošském národním parku

Ministerstvo financí, cen a mezd České socialistické republiky stanoví podle § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 82/1952 Sb., o místních poplatcích:

§ 1

Místní národní výbory v oblasti Krkonošského národního parku¹⁾ (dále jen „KRNP“) vybírají poplatek z ubytovací kapacity v rekreačních nebo školících a rehabilitačních zařízeních organizací v oblasti KRNP. Východočeský krajský národní výbor v Hradci Králové (dále jen „KNV“) vybírá poplatek za vydání povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst KRNP.

Č Á S T P R V N Í

**POPLATEK Z UBYTOVACÍ KAPACITY
V REKREAČNÍCH, ŠKOLICÍCH
A REHABILITAČNÍCH ZAŘÍZENÍCH ORGANIZACÍ
V OBLASTI KRNP**

§ 2

Poplatek z ubytovací kapacity v rekreačních, školících a rehabilitačních zařízeních organizací v oblasti KRNP (dále jen „poplatek“) platí organizace, které mají právo hospodaření k rekreačním, školícím a rehabilitačním zařízením v oblasti KRNP nebo jsou vlastníky takových zařízení (dále jen „poplatník“).

§ 3

(1) Sazba poplatku činí 2,— Kčs za každé lůžko a den bez ohledu na jeho využití.

(2) Poplatek se stanoví vynásobením počtu lůžek v objektu podle stavu k 1. lednu každého roku sazbou poplatku podle odstavce 1 a počtem dnů v roce. Do celkového počtu lůžek se nezahrnují lůžka, určená k ubytování pracovníků, zajišťujících provoz objektu.

(3) Poplatek je splatný jednorázově, a to do 31. března každého roku. Poplatník je povinen zaplatit poplatek bez výměření předem.

¹⁾ Vládní nařízení č. 41/1963 Sb., o zřízení Krkonošského národního parku.

²⁾ § 11, bod 1b) zákona č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 7 odst. 3 vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu.

⁴⁾ Čl. 3 odst. 1 přílohy vyhlášky č. 100/1975 Sb.

§ 4

Od poplatku jsou osvobozeni:

- Ústřední rada odborů, pokud poskytuje výběrovou rekreaci ve svých zařízeních v oblasti KRNP,
- podnik Rekreační členů výrobních družstev, pokud poskytuje výběrovou rekreaci ve svých zařízeních v oblasti KRNP,
- federální ministerstvo národní obrany, federální ministerstvo vnitra a ministerstvo vnitra a životního prostředí ČSR, pokud poskytuje výběrovou rekreaci podle právních předpisů o nemocenské péči v ozbrojených silách²⁾ ve svých zařízeních v oblasti KRNP,
- organizace, působící v oblasti KRNP, jejichž hlavním předmětem činnosti je poskytování veřejného ubytování a stravování.

§ 5

Poplatek spravuje místní národní výbor, v jehož územním obvodu se rekreační, školící a rehabilitační středisko nachází. Výnos poplatku je příjmem tohoto národního výboru.

Č Á S T D R U H Á

**POPLATEK ZA VYDÁNÍ POVOLENÍ K VJEZDU
S MOTOROVÝM VOZIDLEM DO VYBRANÝCH MÍST
V OBLASTI KRNP**

§ 6

Poplatek se vybírá za vydání povolení k vjezdu a za setrvání s motorovým vozidlem³⁾ ve vybraných místech v oblasti KRNP (dále jen „vybraná místa“), do kterých je jinak vjezd zakázán.⁴⁾ Seznam vybraných míst je uveden v příloze vyhlášky.

§ 7

Poplatek platí občan nebo organizace, kterým je vydáno povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst (dále jen „poplatník“) předem.

§ 8

(1) Sazba poplatku činí 20,— Kčs za vydání povolení k vjezdu a za setrvání s motorovým vozidlem jeden den, za druhý den 20,— Kčs; za třetí a každý další den setrvání s motorovým vozidlem 10,— Kčs denně.

(2) KNV může poplatníkovi stanovit vyšší poplatek paušální částkou, a to nejvýše částkou 200,— Kčs ročně. Je-li poplatníkem organizace, která ve vybraných místech setrvává s více než jedním motorovým vozidlem, může poplatek stanovený paušální částkou za každé další motorové vozidlo činit až 2000,— Kčs ročně.

(3) Vydané povolení k vjezdu do kteréhokoliv z vybraných míst platí pro vjezd s motorovým vozidlem do všech ostatních vybraných míst.

(4) Způsob a formu vybírání tohoto poplatku stanoví KNV obecně závazným nařízením.

§ 9

Od poplatku jsou osvobozeni:

- a) občané, kteří mají trvalý pobyt ve vybraném místě,
- b) občané, kteří přechodně pobývají ve vybraném místě při výkonu svého povolání nebo studují na místních školách,
- c) občané, kteří jsou držitelé průkazek ZTP a ZTP-P se svými průvodci,
- d) socialistické organizace, které mají právo hospodaření nebo jsou vlastníky jiných než rekreačních nebo školících a rehabilitačních zařízení ve vybraném místě,
- e) socialistické organizace, které zajišťují zásobování, opravárenské, údržbářské, zdravotnické a sociální služby a veřejnou hromadnou dopravu ve vybraných místech,

- f) socialistické organizace, pokud zajišťují přepravu dětí do škol v přírodě ve vybraných místech,
- g) ozbrojené síly a ozbrojené složky, pokud se jejich motorová vozidla zdržují ve vybraných místech.

§ 10

Poplatek spravuje KNV. Výnos tohoto poplatku je příjmem tohoto národního výboru.

Č Á S T T Ř E T Í

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 11

Nebude-li poplatek zaplacen včas nebo ve správné výši, vyměří národní výbor, který poplatek spravuje, nedoplatek platebním výměrem; může jej zvýšit o 10 % nezaplaceného poplatku.

§ 12

(1) Poplatek nelze vyměřit a vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, v němž se poplatek stal splatným anebo v němž mohl příslušný národní výbor poplatek vyměřit.

(2) Je-li proveden úkon k vyměření a vymáhání poplatku, běží lhůta podle odst. 1 od konce kalendářního roku, v němž byl poplatník o tomto úkonu vyrozuměn.

§ 13

O řízení ve věcech poplatků vybíraných podle této vyhlášky platí zvláštní předpisy.⁵⁾

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1989.

Ministri

Ing. Nikodým v. r.

SEZNAM

vybraných míst, v nichž se vybírá místní poplatek za vjezd motorových vozidel do oblastí KRNP

Benecko
Černý Důl
Dolní Dvůr
Dolní Malá Úpa
Dolní Mísečky
Harrachov
Horní Malá Úpa
Horní Mísečky
Horní Maršov
Mladé Buky

Janské Lázně
Pec pod Sněžkou
Rokytnice nad Jizerou
Strážné
Špindlerův Mlýn
Velká Úpa
Vítkovice
Vrchlabí
Žacléř

⁵⁾ Vyhláška ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.

8

VYHLÁŠKA

Českého geologického úřadu

ze dne 15. prosince 1988

**o registraci geologických prací, o odevzdávání a zpřístupňování jejich výsledků,
o zjišťování starých důlních děl a vedení jejich registru**

Český geologický úřad stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 7 odst. 6 a § 12 odst. 4 zákona České národní rady č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, a podle § 35 odst. 5 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon):

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel vyhlášky

Účelem této vyhlášky je zajistit evidenci geologických prací,¹⁾ zamezit jejich neúčelnému opakování a umožnit využití již získaných poznatků ke zvýšení hospodárnosti a kvality geologických prací, jakož i využití poznatků o výskytech starých důlních děl k jejich zabezpečení a likvidaci.

§ 2

Geofond

Registraci geologických prací (dále jen „registrace“), shromažďováním, uchováváním a zpřístupňováním jejich výsledků a vedením registru starých důlních děl²⁾ se pověřuje Geofond v Praze, organizace Českého geologického úřadu (dále jen „Geofond“).

ČÁST DRUHÁ

REGISTRACE GEOLOGICKÝCH PRACÍ

§ 3

Žádost o registraci

(1) Před podáním žádosti o registraci organizace zhodnotí z dostupných podkladů a informací geologickou prozkoumanost území, na němž se májí geologické práce provádět, a jiné informace, které mohou ovlivnit jejich druh a rozsah.

(2) Žádost o registraci je organizace (dále jen „žadatel“) povinna podat Geofondu před započatím geologických prací, a to ve vymezení odpovídajícím geologickému úkolu; v žádosti se uvedou i geologické práce prováděné poddodavately jako součást řešení geologického úkolu.

(3) Geologický úkol vymezuje věcně, místně a časově okruh otázek, které je třeba vyřešit geologickými pracemi.

(4) Žádost o registraci podává organizace nejpozději 30 dní před zahájením geologických prací dvojmo na tiskopise registračního listu, který vydává Český geologický úřad.

(5) V registračním listu se uvedou

- a) název a sídlo žadatele,
- b) název geologického úkolu, jeho číslo, označení etapy geologických prací, název a identifikační číslo katastrálního území,³⁾ název a kód okresu,⁴⁾ popřípadě jiné místopisné určení zkoumaného území,
- c) cíl geologických prací,
- d) odkaz na předcházející etapu geologických prací a na související geologické úkoly,
- e) druhy prováděných geologických prací,
- f) vymezení území prováděných geologických prací obrysem v mapovém podkladě v měřítku 1:50 000, popřípadě 1:25 000,
- g) datum zahájení a plánovaného ukončení geologických prací,
- h) rozpočtový náklad geologických prací a zdroje jejich financování,
- i) další údaje potřebné k registraci geologických prací zejména pomocí výpočetní techniky.

§ 4

Registrace

(1) Geofond prozkoumá žádost o registraci z hlediska, zda geologické práce přihlášené k re-

¹⁾ § 2 zákona ČNR č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu.

²⁾ § 35 odst. 1 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon).

³⁾ § 3 vyhlášky Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 120/1979 Sb., o prostorové identifikaci informací.

⁴⁾ Článek 1 výnosu Federálního statistického úřadu č. 1793/78-032-918 z 9. 6. 1978, kterým se upravuje číselné označování krajů a okresů v ČSSR (reg. v částce 25/1978 Sb.).

gistraci nebudou neúčelně opakovat geologické práce již provedené nebo dříve registrované.

(2) Jestliže údaje v žádosti o registraci nejsou dostatečné, je žadatel povinen poskytnout na vyzvání Geofondu potřebné podklady, doplňky a vysvětlení, popřípadě mu předložit k nahlédnutí projekt geologických prací.

(3) Nebrání-li nic registraci, Geofond zaregistruje geologické práce do 30 dnů od podání žádosti o registraci. Nezaregistruje-li Geofond geologické práce, oznámí to s uvedením důvodů žadatelé a Českému geologickému úřadu. Žadatel může požádat Český geologický úřad o přezkoumání stanoviska Geofondu. Český geologický úřad po projednání s ústředním orgánem, do jehož působnosti patří žadatel, rozhodne o registraci.

§ 5

Změna a zánik registrace

(1) Nastane-li po provedené registraci změna zaregistrovaných geologických prací nebo termínu jejich ukončení, je žadatel povinen oznámit tuto změnu do 30 dnů Geofondu, jestliže

- a) se změni území projektovaných geologických prací,
- b) se změni cíl nebo v podstatné míře druh geologických prací,
- c) geologické práce neskončí do jednoho roku po uplynutí plánovaného termínu jejich ukončení uvedeného v registračním listě.

(2) Geofond oznámenou změnu zaznamená ve svých podkladech.

(3) Jestliže žadatel registrované geologické práce neuskuteční, je povinen oznámit to Geofondu.

(4) Jestliže geologické práce nebyly zahájeny do dvou let ode dne registrace, je organizace povinna před jejich prováděním podat znovu žádost o registraci.

§ 6

Geologické práce nepodléhající registraci

Registraci nepodléhají

- a) geologické práce prováděné organizacemi při průzkumu výhradních ložisek v jejich dobývacím prostoru,⁵⁾
- b) geologické práce menšího rozsahu, a to
 1. studijní, posudkové, rešeršní a laboratorní, pokud nejsou zařazeny do plánu rozvoje vědy a techniky,
 2. k ověření hydrogeologických poměrů, uskutečňované vrty do hloubky 15 m, jest-

liže jejich celkový rozsah na geologickém úkolu nepřesáhne 100 m,

3. k ověření inženýrskogeologických poměrů, omezené na vrty a jiná průzkumná díla do hloubky 15 m, jestliže jejich celkový rozsah na geologickém úkolu nepřesáhne 100 m,
 4. prováděné organizacemi v průběhu dobývání výhradního ložiska k upřesnění znalostí o množství a kvalitě jeho zásob a o geologických a báňskotechnických podmínkách dobývání,⁶⁾
- c) geologické práce zaměřené na získání doplňujících údajů pro dokumentaci staveb, a to
1. doplňkové inženýrskogeologické práce prováděné v době projektování, realizace a provozu stavby k objasnění jednotlivých geologických nebo inženýrskogeologických otázek a k upřesnění dosud získaných údajů, popřípadě vlivu stavby na okolí,
 2. práce k upřesnění znalostí o inženýrskogeologických poměrech území, kde byl dokončen inženýrskogeologický průzkum v nižší průzkumné etapě a zpracování přípravné nebo projektové dokumentace stavby vyžaduje dílčí doplňující údaje,
 3. práce k upřesnění znalostí o inženýrskogeologických poměrech území s jednoduchými a známými geologickými poměry, nebo prováděné pro jednoduché stavby⁷⁾ a stavby, jejichž technické řešení je zcela jednoduché.⁸⁾

ČÁST TŘETÍ

ODEVZDÁVÁNÍ A ZPRÍSTUPŇOVÁNÍ VÝSLEDKŮ GEOLOGICKÝCH PRACÍ

§ 7

Odevzdávání výsledků geologických prací

(1) Organizace je povinna odevzdávat Geofondu bezúplatně výsledky geologických prací včetně jiných písemných a grafických materiálů geologického zaměření zpracovaných v rámci její činnosti (dále jen „dokumentace“), a to

- a) závěrečné zprávy a dílčí závěrečné zprávy o výsledku geologických prací,
- b) schválené výpočty zásob výhradních ložisek⁹⁾ a zásob podzemních vod,
- c) výsledky vyhledávání a průzkumu ložiska nevyhrazeného nerostu, pokud nebylo rozhodnuto, že je vhodné pro potřeby a rozvoj národního hospodářství,

⁵⁾ § 7 odst. 3 zákona ČNR č. 62/1988 Sb.

⁶⁾ § 31 odst. 3 horního zákona.

⁷⁾ § 2 vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 85/1978 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu.

⁸⁾ § 4 odst. 6 vyhlášky Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 5/1987 Sb., o dokumentaci staveb.

⁹⁾ § 14 odst. 3 horního zákona.

- d) geologické profily vrtů, jam, šachtic, štol a jiných děl, která zastihla předkvartérní útvary, kromě dokumentace průzkumu výhradních ložisek v jejich dobývacím prostoru,
- e) výsledky mineralogických, petrologických, paleontologických, chemických, geotechnických, fyzikálně mechanických a technologických rozborů a zkoušek nerostů, hornin, zemín a podzemních vod, jestliže dokumentují skutečností významné pro poznání geologické stavby zkoumaného území nebo z vědeckého hlediska,
- f) zprávy o zatěžkávacích zkouškách pilot,¹⁰⁾
- g) geologicky zaměřené diplomové, kandidátské, doktorské a obdobné práce,
- h) geologicky zaměřené zprávy ze studijních a pracovních cest do zahraničí.

(2) Povinnost odevzdávat dokumentaci podle odstavce 1 písm. b) až f) se nevztahuje na dokumentaci, která je součástí dokumentace podle odstavce 1 písm. a).

(3) Organizace je povinna bezúplatně odevzdat Geofondu na vyžádání do dvou měsíců hmotný dokladový materiál získaný při provádění geologických prací (vrtná jádra a jiné vzorky), který dokumentuje skutečností významné pro poznání geologické stavby zkoumaného území nebo je významný z vědeckého hlediska a byl již plně využit pro řešení geologického úkolu.

§ 8

Náležitosti dokumentace, její převzetí a uchování

(1) Dokumentace odevzdávaná Geofondu musí být čitelná a vyhotovená technikou zabezpečující její trvanlivost a možnost reprodukce. Části dokumentace zpracovávané Geofondem pomocí výpočetní a mikrografické techniky odevzdává organizace v úpravě určené Českým geologickým úřadem po dohodě s ústředním orgánem, do jehož působnosti patří organizace odevzdávající dokumentaci.

(2) Organizace je povinna odevzdat Geofondu dokumentaci do dvou měsíců od jejího dokončení, a podléhá-li schválení,¹¹⁾ do dvou měsíců od jejího schválení.

(3) Geofond prozkoumá odevzdanou dokumentaci z hlediska předepsaných náležitostí a úplnosti příloh. Organizace je povinna na výzvu Geofondu odstranit ve stanovené lhůtě nedostatky zjištěné v odevzdané dokumentaci nebo ji doplnit.

(4) Geofond uchovává odevzdanou dokumentaci a hmotný dokladový materiál bezpečně, dostupně a přehledně tak, aby se mohly využít při zpracování koncepcí a plánů geologických prací, při jejich projektování, provádění a vyhodnocování, jakož i k dalším účelům.

§ 9

Zpřístupňování dokumentace a hmotného dokladového materiálu

Geofond zpřístupňuje uchovávanou dokumentaci, popřípadě hmotný dokladový materiál, umožňuje oprávněným zájemcům (§ 12) ve svých prostorách do ní nahlížet, studovat ji; činit si z ní výpisy a opisy a na objednávku provádí pro ně rešerše a reprografické práce a zpracovává požadované informace.

ČÁST ČTVRTÁ

ZJIŠŤOVÁNÍ STARÝCH DŮLNÍCH DĚL A VEDENÍ JEJICH REGISTRU

§ 10

Zjišťování starých důlních děl

(1) Stará důlní díla²⁾ se zjišťují jako podklad pro vypracování územně plánovací dokumentace, pro ochranu a tvorbu životního prostředí, pro zabezpečení a likvidaci starých důlních děl a pro plánování geologických prací.

(2) Výskyty starých důlních děl zjišťuje Geofond systematickým zkoumáním a hodnocením mapových a jiných archívních podkladů a zpráv. K upřesňování údajů o starých důlních dílech si vyžaduje od orgánů a organizací potřebné informace, podklady a stanoviska. Jestliže Geofond zjistí, že staré důlní dílo ohrožuje celospolečenský zájem, ohlásí to neprodleně Českému geologickému úřadu.

(3) Jestliže staré důlní dílo, popřípadě jeho účinky na povrch zjistí orgán, organizace nebo občan, je povinen oznámit to neprodleně Českému geologickému úřadu.

(4) Oznámení obsahuje místo, čas a způsob zjištění, stav nebo rozsah poškození povrchu (např. propadliny) nebo povrchových objektů a jiné údaje umožňující posoudit závažnost zjištění, zejména ohrožení celospolečenských zájmů. Pokud oznámení předkládají orgány a organizace, připojí k němu i mapový zákres a topografické údaje k určení místa a uvedou všechny další jim známé údaje, zejména kdo byl provozovatelem starého důlního díla.

(5) Český geologický úřad přezkoumá oznámení a vyžádá si k němu stanovisko příslušného národního výboru, který je stavebním úřadem, popřípadě jiného orgánu, pokud vykonává působnost stavebního úřadu, a dalších zainteresovaných orgánů a organizací a podle potřeby zadá provedení nezbytného geologického průzkumu.

(6) Jestliže Český geologický úřad zjistí, že jde o staré důlní dílo, které ohrožuje celospolečenský zájem, oznámí to ústřednímu orgánu státní

¹⁰⁾ ČSN 73 1002 Pilotové základny.

¹¹⁾ § 11 zákona ČNR č. 62/1988 Sb.

správy, do jehož působnosti patří podle zvláštních předpisů¹²⁾ dobývání příslušného nerostu, s tím, aby zabezpečil zajištění nebo likvidaci starého důlního díla a vypořádal případné škody na hmotném majetku, způsobené při zajišťování nebo likvidaci starého důlního díla. V ostatních případech určí k tomu Český geologický úřad organizaci ve své působnosti.¹³⁾

§ 11

Registr starých důlních děl

(1) Registr starých důlních děl obsahuje

- a) evidenční listy starých důlních děl, popřípadě jejich souborů,
- b) spisovou dokumentaci k evidenčním listům,
- c) mapový přehled výskytu starých důlních děl, popřípadě jejich souborů.

(2) Do registru starých důlních děl se zařazují i hlášení o zabezpečení a likvidaci starých důlních děl, která je organizace povinna zaslat Geofondu do jednoho měsíce od ukončení zabezpečovacích a likvidačních prací.

(3) Geofond zpřístupňuje registr starých důlních děl oprávněným zájemcům (§ 12) a poskytuje z něho informace orgánům územního plánování a obvodním báňským úřadům.

Č Á S T P Á T Á

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 12

Oprávnění zájemci

(1) Oprávnění zájemci podle § 9 a § 11 odst. 3 této vyhlášky jsou

- a) orgány státní správy, soudy a hospodářská arbitráž,
- b) organizace oprávněné provádět geologické práce,
- c) vědecké instituce, školy, muzea a obdobné socialistické organizace v souvislosti s plněním jejich vědeckých, pedagogických a kulturně výchovných úkolů,
- d) ostatní socialistické organizace k plnění svých

úkolů a k ochraně svých práv a právem chráněných zájmů,

- e) občané k ochraně a uplatnění svých práv a právem chráněných zájmů nebo ke studiu a vědecké práci,
- f) organizace a osoby, kterým udělil Český geologický úřad souhlas ke zpřístupnění dokumentace, hmotného dokladového materiálu, popřípadě registru starých důlních děl.

(2) Pracovníci orgánů a organizací uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) se prokazují písemným zmocněním s vymezením zkoumané problematiky. Písemné zmocnění se nevyžaduje od pracovníků orgánů, kteří nahlízejí do dokumentace, popřípadě požadují poskytnutí podkladů a informací podle zvláštních předpisů.¹⁴⁾

(3) Občané, kteří požadují zpřístupnění dokumentace k ochraně nebo uplatnění svých práv a právem chráněných zájmů, musí tuto potřebu prokázat; pro účely studia a vědecké práce prokazují občané svou potřebu doporučením školy nebo vědecké instituce.

§ 13

Podmínky zpřístupňování a studia

Podmínky zpřístupňování a studia dokumentace, hmotného dokladového materiálu a registru starých báňských děl upravuje zvláštní řád Geofondu, který schvaluje Český geologický úřad.

§ 14

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se

1. vyhláška Ústředního geologického úřadu č. 123/1961 Sb., o registraci geologických prací a o shromažďování a evidenci jejich výsledků,
2. § 78 vyhlášky Ústředního báňského úřadu a Ústředního geologického úřadu č. j. 1000/1962, o vedení a doplňování geologické dokumentace (reg. v částce 42/1962 Sb.).

§ 15

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1989.

Předseda:

JUDr. Pravda v. r.

¹²⁾ § 72 a 77 zákona č. 194/1988 Sb., o působnosti federálních ústředních orgánů státní správy.

¹³⁾ § 35 odst. 4 horního zákona.

¹⁴⁾ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 121/1962 Sb., o hospodářské arbitráži, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti.

9

VYHLÁŠKA

Slovenského geologického úradu

z 15. decembra 1988

o registrácii geologických prác, o odovzdávaní a sprístupňovaní ich výsledkov, o zisťovaní starých bankých diel a vedení ich registra

Slovenský geologický úrad po dohode so zúčastnenými ústrednými orgánmi podľa § 7 ods. 6 a § 12 ods. 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 52/1988 Zb. o geologických prácach a o Slovenskom geologickom úrade a podľa § 35 ods. 5 zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banký zákon) ustanovuje:

PRVÁ ČASŤ

ÚVODNÉ USTANOVENIA

§ 1

Účel vyhlášky

Účelom tejto vyhlášky je zabezpečiť evidenciu geologických prác,¹⁾ zamedziť ich neúčelnému opakovaniu a umožniť využitie už získaných poznatkov na zvýšenie hospodárnosti a kvality geologických prác, ako aj využitie poznatkov o výskytoch starých bankých diel na ich zabezpečenie a likvidáciu.

§ 2

Geofond

Registrovaným geologických prác (ďalej len „registrácia“), zhromažďovaním, uchovávaním a sprístupňovaním ich výsledkov a vedením registra starých bankých diel²⁾ sa poveruje Geofond v Bratislave, organizácia Slovenského geologického úradu (ďalej len „Geofond“).

DRUHÁ ČASŤ

REGISTRÁCIA GEOLOGICKÝCH PRÁČ

§ 3

Žiadosť o registráciu

(1) Pred podaním žiadosti o registráciu organizácia zhodnotí z podkladov a informácií získaných najmä v Geofonde geologickú preskúmanosť územia, na ktorom sa majú geologické práce vykonávať, a iné informácie, ktoré môžu ovplyvniť ich druh a rozsah.

(2) Žiadosť o registráciu je organizácia (ďalej len „žiadateľ“) povinná podať Geofondu pred začatím geologických prác, a to vo vymedzení zodpovedajúcom geologickej úlohe; v žiadosti sa uvedú aj geologické práce vykonávané poddávateľsky ako súčasť riešenia geologickej úlohy.

(3) Geologická úloha vymedzuje vecne, miestne a časovo okruh vecí, ktoré sa majú vyriešiť geologickými prácami.

(4) Žiadosť o registráciu sa podáva najneskôr 30 dní pred začatím geologických prác dvojmo na tlačive registračný list, ktorý vydáva Slovenský geologický úrad.

(5) V registračnom liste sa uvedú:

- a) názov a sídlo žiadateľa,
- b) názov geologickej úlohy, jej číslo, označenie etapy geologických prác, názov a identifikačné číslo katastrálneho územia,³⁾ názov a kód okresu,⁴⁾ prípadne iné miestopisné určenie skúmaného územia,
- c) cieľ geologických prác,
- d) odkaz na predchádzajúcu etapu geologických prác a na súvisiace geologické úlohy,
- e) druhy vykonávaných geologických prác,
- f) vymedzenie územia vykonávaných geologických prác obrysom v mapovom podklade v mierke 1:50 000, prípadne 1:25 000,
- g) dátum začatia a plánovaného ukončenia geologických prác,
- h) rozpočtový náklad geologických prác a zdroje ich financovania,
- i) ďalšie údaje potrebné na registráciu geologických prác najmä pomocou výpočtovej techniky.

§ 4

Registrácia

(1) Geofond preskúma žiadosť o registráciu z hľadiska, či geologické práce prihlásené na re-

¹⁾ § 2 zákona SNR č. 52/1988 Zb. o geologických prácach a o Slovenskom geologickom úrade.

²⁾ § 35 ods. 1 zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banký zákon).

³⁾ § 3 vyhlášky Federálneho štatistického úradu a Federálneho ministerstva pre technický a investičný rozvoj č. 120/1979 Zb. o priestorovej identifikácii informácií.

⁴⁾ Článok 1 úpravy Federálneho štatistického úradu č. 1793/78-032-918 z 9. 6. 1978, ktorou sa upravuje číselné označovanie krajov a okresov v ČSSR (reg. v číastke 25/1978 Zb.).

gistráciu nebudú neúčelne opakovať geologické práce už vykonané alebo skôr registrované.

(2) Ak údaje v žiadosti o registráciu nie sú dostatočné, je žiadateľ povinný poskytnúť na výzvu Geofondu potrebné podklady, doplnky a vysvetlenia, prípadne mu predložiť na nahliadnutie projekt geologických prác.

(3) Ak nič nebráni registrácii, Geofond zaregistruje geologické práce do 30 dní od podania žiadosti o ich registráciu. Ak Geofond geologické práce nezaregistruje, oznámí to s uvedením dôvodu žiadateľovi a Slovenskému geologickému úradu. Žiadateľ môže požiadať Slovenský geologický úrad o preskúmanie stanoviska Geofondu. Slovenský geologický úrad po prerokovaní s ústredným orgánom, do ktorého pôsobnosti patrí žiadateľ, rozhodne o registrácii.

§ 5

Zmena a zánik registrácie

(1) Ak po registrácii nastane zmena zaregistrovaných geologických prác alebo termínu ich ukončenia, je žiadateľ povinný túto zmenu oznámiť Geofondu do 30 dní, ak sa

- a) zmení územie projektovaných geologických prác,
- b) zmení cieľ alebo v podstatnej miere druh geologických prác,
- c) geologické práce neskončia do jedného roka po uplynutí plánovaného termínu ich ukončenia uvedeného v registračnom liste.

(2) Geofond oznámenú zmenu zaznamená do svojich podkladov.

(3) Ak žiadateľ registrované geologické práce neuskutoční, je povinný oznámiť to Geofondu.

(4) Ak sa geologické práce nezačali vykonávať do dvoch rokov od dňa ich registrácie, je žiadateľ povinný pred ich začatím znovu podať žiadosť o registráciu.

§ 6

Geologické práce nepodliehajúce registrácii

Registrácii nepodliehajú:

- a) geologické práce vykonávané organizáciami pri prieskume výhradných ložísk v ich dobývacom priestore,⁵⁾
- b) geologické práce menšieho rozsahu, a to
 1. študijné, posudkové, rešeršné a laboratórne, pokiaľ nie sú zaradené do plánu rozvoja vedy a techniky,
 2. na overenie hydrogeologických pomerov uskutočňované vrtmi do hĺbky 15 m, ak

ich celkový rozsah v geologickej úlohe nepresiahne 100 m,

3. na overenie inžinierskogeologických pomerov obmedzené na vrty a iné prieskumné diela do hĺbky 15 m, ak ich celkový rozsah v geologickej úlohe nepresiahne 100 m,
 4. vykonávané organizáciami počas dobývania výhradného ložiska na spresnenie znalostí o množstve a kvalite jeho zásob a o geologických a banskotechnických podmienkach dobývania,⁶⁾
- c) geologické práce zamerané na získanie doplňujúcich údajov pre dokumentáciu stavieb, a to

1. doplnkové inžinierskogeologické práce vykonávané počas projektovania, realizácie a prevádzky stavby na objasnenie jednotlivých geologických alebo inžinierskogeologických otázok a na spresnenie doteraz získaných údajov, prípadne vplyvu stavby na okolie,
2. práce na spresnenie znalostí o inžinierskogeologických pomeroch územia, kde sa dokončil inžinierskogeologický prieskum v nižšej prieskumnej etape a spracovanie prípravnej alebo projektovej dokumentácie stavby vyžaduje čiastkové doplňujúce údaje,
3. práce na spresnenie znalostí o inžinierskogeologických pomeroch územia s jednoduchými a známymi geologickými pomermi, alebo vykonávané pre jednoduché stavby⁷⁾ a stavby, ktorých technické riešenie je celkom jednoduché.⁸⁾

TRETIA ČASŤ

ODOVZDÁVANIE A SPRÍSTUPŇOVANIE VÝSLEDKOV GEOLOGICKÝCH PRÁČ

§ 7

Odovzdávanie výsledkov geologických prác

(1) Organizácia je povinná bezodplatne odovzdávať Geofondu výsledky geologických prác vrátane iných písomných a grafických materiálov geologického zamerania spracované v rámci jej činnosti (ďalej len „dokumentácia“), a to

- a) záverečné správy a čiastkové záverečné správy o výsledkoch geologických prác,
- b) schválené výpočty zásob výhradných ložísk⁹⁾ a zásob podzemných vôd,
- c) výsledky vyhľadávania a prieskumu ložiska nevyhradeného nerastu, kým sa nerozhodlo,

⁵⁾ § 7 ods. 3 zákona SNR č. 52/1988 Zb.

⁶⁾ § 31 ods. 3 banského zákona.

⁷⁾ § 2 vyhlášky Federálneho ministerstva pre technický a investičný rozvoj č. 85/1976 Zb. o podrobnejšej úprave územného konania a stavebnom poriadku.

⁸⁾ § 4 ods. 6 vyhlášky Štátnej komisie pre vedeckotechnický a investičný rozvoj č. 5/1987 Zb. o dokumentácii stavieb.

⁹⁾ § 14 ods. 3 banského zákona.

že je vhodné pre potreby a rozvoj národného hospodárstva,

- d) geologické profily vrtoŧ, jám, ŧachtíc, ŧtólní a iných diel, ktoré zastihli predkvartérne útvary, okrem dokumentácie z prieskumu výhradných ložísk v ich dobývacom priestore,
- e) výsledky mineralogických, petrologických, paleontologických, chemických, geotechnických, fyzikálno-mechanických a technologických rozborov a skúŧok nerastov, hornín, zemín a podzemných vôd, ak dokumentujú skutočnosť významné pre poznanie geologickej stavby skúmaného územia alebo z vedeckého hľadiska,
- f) správy o zafazkávacích skúškach pilót,¹⁰⁾
- g) diplomové, kandidátske, doktorské a obdobné práce zamerané na geológiu,
- h) správy zo ŧtudijných a pracovných ciest do zahraničia zamerané na geológiu.

(2) Povinnosť odovzdávať dokumentáciu podľa odseku 1 písm. b) až f) nevzťahuje sa na dokumentáciu, ktorá je súčasťou dokumentácie podľa odseku 1 písm. a).

(3) Organizácia je povinná bezodplatne odovzdať Geofondu na vyŧiadanie do dvoch mesiacov hmotný dokladový materiál získaný pri vykonávaní geologických prác (vrtné jadrá a iné vzorky), ktorý dokumentuje skutočnosť významné pre poznanie geologickej stavby skúmaného územia alebo je významný z vedeckého hľadiska a už bol plne vyuŧitý na riešenie geologickej úlohy.

§ 8

Náleŧitosti dokumentácie, jej prevzatie a uchovávanie

(1) Dokumentácia odovzdávaná Geofondu musí byť čitateľná a vyhotovená technikou zabezpečujúcou jej trvanlivosť a možnosť reprodukcie. Časť dokumentácie, ktoré Geofond spracúva pomocou výpočtovej a mikrografickej techniky, odovzdáva organizácia v úprave určenej Slovenským geologickým úradom po dohode s ústredným orgánom, do ktorého pôsobnosti patrí organizácia odovzdávajúca dokumentáciu.

(2) Organizácia je povinná odovzdať Geofondu dokumentáciu do dvoch mesiacov od jej dokončenia, a ak podlieha schváleniu,¹¹⁾ do dvoch mesiacov od jej schválenia.

(3) Geofond preskúma odovzdanú dokumentáciu z hľadiska predpísaných náleŧitosti a úplnosti príloh. Organizácia je povinná na výzvu Geofondu odstrániť v ním určenej lehote nedostatky zistené v odovzdanej dokumentácii alebo ju doplniť.

(4) Geofond uchováva odovzdanú dokumentáciu a hmotný dokladový materiál bezpečne, dostupne a prehľadne tak, aby sa mohli vyuŧiť pri

vypracúvaní koncepcií a plánov geologických prác, pri ich projektovaní, vykonávaní a vyhodnocovaní, ako aj na ďalšie účely.

§ 9

Sprístupňovanie dokumentácie a hmotného dokladového materiálu

Geofond sprístupňuje uchovávanú dokumentáciu, prípadne hmotný dokladový materiál, umožňuje oprávneným záujemcom (§ 12) vo svojich priestoroch do nich nazerať, ŧtudovať ich, robiť si z nich výpisy a odpisy a na objednávku vykonáva pre nich reŧerše a reprografické práce a spracúva požadované informácie.

ŠTVRTÁ ČASŦ

ZISŦOVANIE STARÝCH BANSKÝCH DIEL A VEDENIE ICH REGISTRA

§ 10

Zisťovanie starých banských diel

(1) Staré banské diela²⁾ sa zisťujú ako podklad na vypracovanie územnoplánovacej dokumentácie, na ochranu a tvorbu ŧivotného prostredia, na zabezpečovanie a likvidáciu starých banských diel a na plánovanie geologických prác.

(2) Výskyty starých banských diel zisťuje Geofond systematickým skúmaním a hodnotením mapových a iných archívnych podkladov a správ. Na spresnenie údajov o starých banských dielach si vyŧahuje od orgánov a organizácií potrebné informácie, podklady a stanoviská. Ak Geofond zistí, ŧe staré banské dielo ohrozuje celospoločenský záujem, ohlásí to bezodkladne Slovenskému geologickému úradu.

(3) Ak staré banské dielo alebo jeho účinky na povrch zistí orgán, organizácia alebo občan, je povinný to oznámiť bezodkladne Slovenskému geologickému úradu.

(4) Oznámenie obsahuje miesto, čas a spôsob zistenia, stav alebo rozsah poŧkodenia povrchu (napr. prepadliny) alebo povrchových objektov a iné údaje umožňujúce posúdiť závažnosť zistenia, najmä ohrozenie celospoločenských záujmov. Ak oznámenie predkladajú orgány a organizácie, pripoja k nemu aj mapový náčrt a topografické údaje pre určenie miesta a uvedú všetky ďalšie im známe údaje, najmä kto bol prevádzkovateľom starého banského diela.

(5) Slovenský geologický úrad preskúma oznámenie a vyŧiada si k nemu stanoviská príslušného národného výboru, ktorý je stavebným úradom, prípadne iného orgánu, pokiaľ vykonáva pôsobnosť stavebného úradu, obvodného banského úradu a ďalŧích zainteresovaných orgánov a organizácií a podľa potreby zadá uskutočnenie nevyhnutného geologického prieskumu.

¹⁰⁾ ČSN 73 1002 Pilótové základy.

¹¹⁾ § 11 zákona SNR č. 52/1988 Zb.

(6) Ak Slovenský geologický úrad zistí, že ide o staré banské dielo, ktoré ohrozuje celospoločenský záujem, oznámí to ústrednému orgánu štátnej správy, do ktorého pôsobnosti patrí podľa osobitných predpisov¹²⁾ dobývanie príslušného nerastu s tým, aby zaistil zabezpečenie alebo likvidáciu starého banského diela a vypořiadal prípadné škody na hnutelnom majetku spôsobené pri zabezpečovaní alebo likvidácii starého banského diela. V ostatných prípadoch určí Slovenský geologický úrad na to organizáciu vo svojej pôsobnosti.¹³⁾

§ 11

Register starých banských diel

(1) Register starých banských diel obsahuje:

- a) evidenčné listy starých banských diel, prípadne ich súborov,
- b) spisovú dokumentáciu k evidenčným listom,
- c) mapový prehľad výskytov starých banských diel, prípadne ich súborov.

(2) Do registra starých banských diel sa zaraďujú aj hlásenia o zabezpečení a likvidácii starých banských diel, ktoré je organizácia povinná zaslať Geofondu do jedného mesiaca po ukončení zabezpečovacích a likvidačných prác.

(3) Geofond sprístupňuje register starých banských diel oprávneným záujemcom (§ 12) a podáva z neho informácie orgánom územného plánovania a obvodným banským úradom.

PIATA ČASŤ

SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 12

Oprávnení zájemcovia

(1) Oprávnenými záujemcami podľa § 9 a § 11 ods. 3 tejto vyhlášky sú:

- a) orgány štátnej správy, súdy a hospodárska arbitráž,
- b) organizácie oprávnené vykonávať geologické práce,
- c) vedecké inštitúcie, školy, múzeá a obdobné socialistické organizácie v súvislosti s plnením svojich vedeckých, pedagogických a kultúrno-výchovných úloh,
- d) ostatné socialistické organizácie v súvislosti

s plnením svojich úloh a ochranou svojich práv a právom chránených záujmov,

- e) občania v súvislosti s ochranou a uplatňovaním svojich práv a právom chránených záujmov alebo v súvislosti so štúdiom a vypracúvaním vedeckej práce,
- f) organizácie a osoby, ktorým udelil Slovenský geologický úrad súhlas na sprístupňovanie dokumentácie, hmotného dokladového materiálu, prípadne registra starých banských diel.

(2) Pracovníci orgánov a organizácií uvedených v odseku 1 písm. a) až d) sa preukazujú písomným splnomocnením s vymedzením skúmanej problematiky. Písomné splnomocnenie sa nevyžaduje od pracovníkov orgánov, ktorí do dokumentácie nazerajú, prípadne žiadajú poskytnutie podkladov a informácií podľa osobitných predpisov.¹⁴⁾

(3) Občania, ktorí žiadajú sprístupnenie dokumentácie na ochranu alebo uplatnenie svojich práv a právom chránených záujmov, musia túto potrebu preukázať; na účely štúdia a vedeckej práce preukazujú občania svoju potrebu odporúčaním školy alebo vedeckej inštitúcie.

§ 13

Podmienky sprístupňovania a štúdia

Podmienky sprístupňovania a štúdia dokumentácie, hmotného dokladového materiálu a registra starých banských diel upravuje osobitný poriadok Geofondu, ktorý schvaľuje Slovenský geologický úrad.

§ 14

Zrušovacie ustanovenie

Zrušujú sa:

1. vyhláška Ústredného geologického úradu č. 123/1981 Zb. o registrácii geologických prác a o zhromažďovaní a evidencii ich výsledkov,
2. § 78 vyhlášky Ústredného banského úradu a Ústredného geologického úradu č. 1000/1962 o vedení a dopĺňaní geologickej dokumentácie (reg. v číastke 42/1962 Zb.).

§ 15

Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. aprílom 1989.

Predseda:

Ing. Kuráš CSc.

¹²⁾ § 72 a 77 zákona č. 194/1988 Zb. o pôsobnosti federálnych ústredných orgánov štátnej správy.

¹³⁾ § 35 ods. 4 banského zákona.

¹⁴⁾ Zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom súdnom konaní (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov. Zákon č. 121/1962 Zb. o hospodárskej arbitráži v znení neskorších predpisov. Zákon č. 80/1965 Zb. o prokuratúre v znení neskorších predpisov. Zákon č. 40/1974 Zb. o Zbore národnej bezpečnosti.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo paliv a energetiky**

vydalo podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 67/1960 Sb., o výrobě, rozvodu a užití topných plynů (plynárenský zákon), v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány **výnos č. 6/1988, kterým se vydávají pravidla pro provoz plynárenských zařízení.**

Výnos platí pro provoz plynárenských zařízení v plynárenských podnicích a jiných organizacích než plynárenských podnicích, které zřizují a provozují plynárenská zařízení.

Výnos, kterým se vydávají pravidla pro provoz plynárenských zařízení, nabyl účinnosti dnem 28. října 1988. Tímto výnosem je zrušena směrnice federálního ministerstva paliv a energetiky č. 15/1982 ze dne 10. září 1982, kterou se vydávají Pravidla pro provoz plynárenských zařízení, která byla registrována ve Sbírce zákonů v částce 25/1982.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu paliv a energetiky, koncernu České plynárenské podniky Praha, Naftový a plynárenský priemysel Bratislava a organizačních jednotkách obou státních podniků.

Ministerstvo financí, cen a mezd České socialistické republiky

vydalo podle § 123 odst. 2 zákoníku práce, ve znění zákona č. 188/1988 Sb., v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a podle § 23 odst. 1 zákoníku práce, ve znění zákona č. 188/1988 Sb., v dohodě s Českou odborovou radou, **výnos ze dne 19. ledna 1988 č. j. 18.27.777/88 o usměrňování mzdových prostředků státních podniků zemědělskopotravinářského komplexu, jejichž zakladateli jsou národní výbory.**

Tento výnos se vztahuje na státní podniky zemědělskopotravinářského komplexu, jejichž zakladateli jsou národní výbory. Stanoví se jim stejný postup při usměrňování mzdových prostředků jako státním podnikům zemědělskopotravinářského komplexu, jejichž zakladateli jsou federální ministerstvo zemědělství a výživy a ministerstva zemědělství a výživy republik (vyhláška FMZV č. 203/1988 Sb.).

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. února 1989 s tím, že podle něj postupují státní podniky od počátku roku 1989. Pro uvedené státní podniky pozbývají platnosti:

1. vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 98/1985 Sb., o usměrňování mzdových prostředků, v platném znění;
2. výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. dubna 1986 č. j. 51-21630-5102 o postupu při usměrňování mzdových prostředků (reg. v částce 13/1986 Sb.), ve znění výnosu ze dne 10. prosince 1987 č. j. 51-34 565-5102 (reg. v částce 26/1987 Sb.);
3. směrnice ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 6. března 1986 č. j. 221-7100/101-13.12.1985 o postupu při usměrňování mzdových prostředků v organizacích řízených a spravovaných národními výbory (reg. v částce 13/1986 Sb.), ve znění výnosu ministerstva financí, cen a mezd ČSR ze dne 31. srpna 1988 č. j. M 22-7792/88 (reg. v částce 30/1988 Sb.).

Výnos byl zaslán krajským národním výborům a Národnímu výboru hl. m. Prahy, u nichž lze do něj nahlédnout.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 8 odst. 2 a § 9 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány státní správy **výnos ze dne 19. ledna 1989 č. j. 3.500/89-SOP o zřízení státních přírodních rezervací „Hradec“, „Kuchyňka“, „Vymyšlenská pěšina“, „Červený kříž“, „Ranská bahna“, „Doubek“, „Kněhyně — Čertův mlýn“, „Radhošť“, „Vrapač“, „Rašelinářská Skřítek“ a státních přírodních rezervací „Pulčín — Hradisko“, „Šerák — Keprník“ a jejich ochranných pásem.**

Tímto výnosem se ruší:

- a) část výnosu ministerstva kultury č. j. 38.193/55-IX ze dne 4. 7. 1955, kterou byla zřízena rezervace „Rašeliniště Skřítek“ a část výnosu ministerstva kultury ČSR č. j. 14.200/88-SÚOP ze dne 29. 11. 1988, kterým bylo toto území prohlášeno za chráněné;
- b) výnos ministerstva kultury č. j. 17.489/55-IX ze dne 23. 8. 1955, kterým byla zřízena rezervace „Šerák a Keprník“ a část výnosu ministerstva kultury ČSR č. j. 14.200/88-SÚOP ze dne 29. 11. 1988, kterým bylo toto území prohlášeno za chráněné.

Výnos nabývá účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů. Bude publikován ve Věstníku ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a ministerstva kultury ČSR a lze do něj nahlédnout na ministerstvu kultury ČSR, ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody, na krajských národních výborech, na krajských střediscích státní památkové péče a ochrany přírody a na okresních národních výborech, podle územního vymezení chráněných území.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními orgány státní správy podle § 9 odst. 1 zákona České národní rady č. 77/1969 Sb., o Státním fondu pro zúrodnění půdy, ve znění zákona České národní rady č. 175/1982 Sb., **výnos** ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 21. prosince 1988 č. j. 1909/88-220 **o hospodaření s prostředky Státního fondu pro zúrodnění půdy.**

Výnos je uveřejněn v částce 2/1989 Věstníku ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1989 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zemědělství a výživy České socialistické republiky a na odborech lesního a vodního hospodářství a zemědělství krajských a okresních národních výborů.

Ministerstvo vnútra a životného prostredia Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 133 ods. 6 Zákonníka práce po dohode s Ministerstvom financií, cien a miezd Slovenskej socialistickej republiky **výnos** z 2. januára 1989 č. HS-793/33-1988 **o poskytovaní osobných ochranných pracovných prostriedkov.**

Výnos upravuje poskytovanie osobných ochranných pracovných prostriedkov na útvaroch bezpečnostného úseku Ministerstva vnútra a životného prostredia Slovenskej socialistickej republiky, ním riadených zariadeniach a útvaroch Zboru národnej bezpečnosti.

Súčasťou výnosu je zoznam povolaní, činností a pracovísk pre poskytovanie osobných ochranných pracovných prostriedkov pracovníkom v pôsobnosti bezpečnostného úseku Ministerstva vnútra a životného prostredia Slovenskej socialistickej republiky, zoznam osobných ochranných pracovných prostriedkov, ktoré majú dobu životnosti dlhšiu než 3 mesiace a nevracajú sa, zásady poskytovania peňažnej náhrady výdavkov za pranie alebo chemické čistenie osobných ochranných pracovných prostriedkov a zásady pre podnikové značenie ochranných pracovných prostriedkov.

Týmto výnosom sa zrušuje úprava Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 9. augusta 1973 č. HS-477/22-1973 pre poskytovanie osobných ochranných pracovných prostriedkov pracovníkom v pôsobnosti bezpečnostného úseku Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky, registrovaná v čiastke 2/1974 Zb.

Výnos nadobúda účinnosť 1. aprílom 1989 a je uverejnený vo Věstníku Ministerstva vnútra a životného prostredia Slovenskej socialistickej republiky v čiastke 1/1989. Možno doň nazrieť na Ministerstve vnútra a životného prostredia Slovenskej socialistickej republiky, krajských správach a okresných správach Zboru národnej bezpečnosti.

Ministerstvo zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky

podľa § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu vydalo výnos z 22. augusta 1988 č. 53/1988-D/2-535, ktorým sa zrušujú tieto smernice a úpravy:

1. smernice hlavného hygienika Československej socialistickej republiky a Ministerstva poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva z 27. 6. 1960 č. HE 3724-27.6.60 pre ochranu pracovníkov zamestnaných pri ošetrovaní zvierat napadnutých tuberkulózou, uverejnené v zbierke „Hygienické predpisy“ a registrované v čiastke 85/1960 Zb.;
2. smernice hlavného hygienika ČSSR o najvyšších prípustných koncentráciách najzávažnejších škodlivín v ovzduší zo 14. 7. 1967 č. HE-325.3.7.1967, uverejnené pod č. 34/1967 v zbierke „Hygienické predpisy“ — zväzok 30 a registrované v čiastke 33/1967 Zb.;
3. smernice Ministerstva zdravotníctva z 31. 3. 1967 č. PM-612-23.3.1967 o poskytovaní príplatkov za prácu v zdraví škodlivom prostredí pracovníkom zdravotníckych zariadení a niektorých rozpočtových organizácií, uverejnené pod č. 20/1967 Vestníka Ministerstva zdravotníctva (čiastka 8—11) a registrované v čiastke 8/1968 Zb.;
4. smernice Komisie SNR pre zdravotníctvo z 28. 2. 1968 č. Z-116/1968-A o znaleckých komisiách pri Povereníctve SNR pre zdravotníctvo, uverejnené pod č. 14/1968 (čiastka 7—8) Vestníka Ministerstva zdravotníctva a registrované v čiastke 37/1968 Zb.;
5. úprava Ministerstva zdravotníctva z 13. 8. 1968 č. ER/3-612-8.8.1968 o úprave platových pomerov pracovníkov stravovacích prevádzok zdravotníckych zariadení a zariadení sociálneho zabezpečenia, uverejnená pod č. 27/1968 (čiastka 19—20) Vestníka Ministerstva zdravotníctva a registrovaná v čiastke 39/1968 Zb. v znení úpravy Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 29. 9. 1973 č. Z-10951/1973-C/13, ktorou sa mení úprava o platových pomeroch pracovníkov stravovacích prevádzok zdravotníckych zariadení a zariadení sociálneho zabezpečenia z 13. 8. 1968 č. ER-3,612.8.8.1968, uverejnenej pod č. 24/1973 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrovanej v čiastke 41/1973 Zb.;
6. smernice Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 20. 12. 1971 č. Z-1173/1971-8/13 o ochrane proti Rh izoimunitizácii, uverejnené pod č. 21/1971 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrované v čiastke 7/1972 Zb.;
7. smernice Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky zo 14. 4. 1972 č. Z-1480/1972-B/1 o povinnom preventívnom roentgenovom vyšetrení, uverejnené pod č. 15/1972 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrované v čiastke 13/1972 Zb.;
8. úprava Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 21. 8. 1972 č. Z-5893/72-A/1-III, ktorou sa určujú podmienky pre uzavieranie dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru a zásady odmeňovania pracovníkov pracujúcich na základe týchto dohôd, uverejnená pod č. 29/1972 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrovaná v čiastke 29/1972 Zb.;
9. úprava Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 29. 1. 1973 č. Z-2594/1973-B/1 o obvodných zdravotníckych službách, uverejnená pod č. 6/1973 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrovaná v čiastke 15/1973 Zb.;
10. úprava Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 29. 9. 1973 č. Z-11070/1973-C/13 o platových pomeroch pracovníkov predajní zdravotníckych potrieb a predajní liečivých rastlín, uverejnená pod č. 25/1973 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrovaná v čiastke 41/1973 Zb.;
11. úprava Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 20. 3. 1974 č. Z-7629/1974-C/24 o riadení a organizácii na úseku objavov, vynálezov, zlepšovacích návrhov a priemyselných vzorov, uverejnená pod č. 2/1974 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrovaná v čiastke 14/1974 Zb.;
12. úprava Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 20. 11. 1974 č. Z-12055/1974-B/1 o dispenzárnej starostlivosti a hlásení v odbore tuberkulózy a respiračných chorôb a jednotnej klinickej klasifikácii tuberkulózy, uverejnená pod č. 18/1974 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrovaná v čiastke 11/1975 Zb.;
13. úprava Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 1. 12. 1975 č. Z-4740/1975-B/2, ktorou sa určujú zásady pre organizáciu ústavov národného zdravia, uverejnená pod č. 23/1975 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrovaná v čiastke 3/1976 Zb.;
14. úprava Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 29. 5. 1978 č. Z-6101/1978-B/1 o poskytovaní kúpeľnej starostlivosti v zariadeniach štátnej zdravotníckej správy, uverejnená pod č. 13/1978 Ú. v. SSR v čiastke 3—6/1978 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrovaná v čiastke 20/1978 Zb. v znení úpravy Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 13. 7. 1979 č. Z-6796/1979-B/1, ktorou sa mení a dopĺňa úprava č. 13/1978 Ú. v. SSR o poskytovaní kúpeľnej starostlivosti v zariadeniach štátnej zdravotníckej správy, uverejnenej pod č. 3/1979 Ú. v. SSR a pod č. 12/1979 Vestníka MZ SSR a registrovanej v čiastke 23/1979 Zb.;

15. úprava Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky z 18. 4. 1979 č. Z-3531/1979-C/4 o odmeňovaní pracovníkov vykonávajúcich robotnícke povolania v zdravotníckych organizáciách, uverejnená pod č. 2/1979 Vestníka Ministerstva zdravotnictva SSR a registrovaná v číastke 17/1979 Zb.;
16. úprava Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky z 23. 10. 1979 č. Z-8290/79-B 1 o podmienkach pre mimoriadne prípady odoberania tkanív a orgánov z tiel mŕtvych uverejnená pod č. 28/1979 Vestníka Ministerstva zdravotnictva SSR a registrovaná v číastke 12/1980 Zb.;
17. úprava Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky z 15. 2. 1980 č. Z-298/1979-B/1 o poskytovaní liečebno-preventívnej starostlivosti vrcholovým športovcom, uverejnená pod č. 2/1980 Vestníka Ministerstva zdravotnictva SSR a registrovaná v číastke 31/1980 Zb.;
18. úprava Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky — hlavného hygienika Slovenskej socialistickej republiky z 15. 7. 1980 č. Z-6194/1980-B/3-06 o hygienických zásadách pri práci s chemickými karcinogénmi, uverejnená pod č. 13/1980 Vestníka Ministerstva zdravotnictva SSR a registrovaná v číastke 2/1981 Zb.;
19. úprava Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky z 28. 8. 1980 č. Z-7100/1980-C 4 o prémiovaní zubných laborantov, uverejnená pod č. 6/1980 Vestníka Ministerstva zdravotnictva SSR a registrovaná v číastke 2/1981 Zb.;
20. úprava Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky z 10. 7. 1981 č. Z-1053/81-B 12 o starostlivosti o zdravie pri vykonávaní telesnej výchovy, športu a brannej športovej činnosti, uverejnená pod č. 22/1981 Vestníka Ministerstva zdravotnictva SSR a registrovaná v číastke 32/1981 Zb.;
21. úprava Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky zo 17. 8. 1981 č. Z-1135/1981-C 3, ktorou sa vydáva zoznam liečiv a ostatných prípravkov, ktoré je povolené vydávať v lekárňach bez lekárskeho predpisu, uverejnená pod č. 30/1981 Vestníka Ministerstva zdravotnictva SSR a registrovaná v číastke 5/1982 Zb.

Tento výnos nadobúda účinnosť dňom jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov. Uverejnený je pod č. 13/1988 Vestníka Ministerstva zdravotnictva a sociálnych vecí SSR a možno doň nazrieť na odboroch zdravotnictva krajských a okresných národných výborov, v ústavoch národného zdravia a na Ministerstve zdravotnictva a sociálnych vecí SSR.